ΚΥΘΗΡΙΟΙ, μὴν ἀπατᾶσθε. Συγκοινωνίαν οὐδέποτε θ' ἀποκτήσετε ἐὰν δὲν κάμετε λιμάνι.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅσα ὑποφέρετε ταξιδεύοντες, καὶ δώσατε τὸν ὀβολόν σας γιὰ τὸ λιμάνι.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ! Αὐτὸ ἂς εἶνε ἡ μοναδικὴ σκέψις παντὸς Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α΄. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄. | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΤΡΙΤΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1925 — ΑΡΙΘ 7

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Συζητουμένης ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἐπερωτήσεως ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου, ἠκούσθησαν διάφοροι γνῶμαι καὶ προὐτάθησαν διάφορα μέτρα πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν αὐτῆς. Ἡ σωφρονεστέρα ὅμως γνώμη καὶ ἡ μᾶλλον ἀσφαλὴς διὰ τὴν ταχυτέραν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τοῦ λαοῦ ὑπῆρξεν ἡ ὑπὸ ἀγροτικοῦ πληρεξουσίου διατυπωθεῖσα, καθ' ἣν μόνον ἡ ἐργασία καὶ ἡ οἰκονομία τόσον ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὅσον καὶ τῶν ἰδιωτῶν, εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρα μέθοδος τῆς ἐξυγιάνσεως τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καὶ τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ πλήθους.

Ἀτυχῶς ὅμως, ἐνῷ τὴν γνώμην ταύτην φαίνεται ὅτι πάντες συμμερίζονται, ἐλάχιστα μέχρι τοῦδε ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων μέτρα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Βεβαίως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὑποδειχθέντων μέτρων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε ἀξία πάσης προσοχῆς. Ἀλλὰ μέχρις οὗ τὰ μέτρα ταῦτα ἀποδώσουν—ἐὰν θ' ἀποδώσουν—τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα εἶνε ἀνάγκη ἡ Κυβέρνησις νὰ κατευθύνῃ τὰς προσπαθείας της εἰς τὴν προστασίαν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τὴν διὰ παντὸς μέσου ἐνθάρρυνσιν αὐτῆς. Διότι, μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον καμμία τοιαύτη σοβαρὰ προσπάθεια δὲν κατεβλήθη. Πρὸ παντὸς δὲ ν' ἀρθῶσι τὰ διὰ τῶν διαφόρων διατιμήσεων ἐμπόδια τὰ ὁποῖα ἐνῷ ἐλάχιστα συντελοῦν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ λαοῦ καὶ γίνονται συχνὰ πρόξενα διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων, κάθε ἄλλο παρὰ εἰς ἐνθάρρυνσιν τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν συντείνουν.

Πόσον δὲ τοῦτο εἶνε ἀληθὲς τὸ μαρτυροῦν πολυάριθμα παραδείγματα ἐν οἷς καὶ τὸ χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τῆς κοινότητος Χαλανδρίου τῆς Ἀττικῆς. Ἐνῷ εἰς αὐτὴν ἐκαλλιεργεῖτο εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν ἡ πατάτα, παρήχθη δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἓν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον ὀκάδων, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος μόνον πεντακόσιαι χιλιάδες ὀκάδων παρήχθησαν διὰ νὰ παραχθῶσι κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος ἀσφαλῶς ὀλιγότεραι. Διότι τὴν θέσιν τῶν πατατῶν κατέλαβον τὰ χρυσάνθεμα καὶ οἱ πανσέδες καὶ τὰ λοιπὰ ἄνθη τὰ ὁποῖα εἶνε μᾶλλον προσοδοφόρα ὡς μὴ ὑποκείμενα εἰς διατίμησιν.

Ἡ ἐλάττωσις εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε ἀσφαλῶς καὶ αὐτὴ μία σοβαρὰ οἰκονομία. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐλάττωσις. Χρειάζεται καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἐργασίας ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἐπιλογὴ αὐτῶν. Διότι οὔτε πάντες ἐργάζονται τὰς κανονικὰς ὥρας των, οὔτε καὶ πάντες εἶνε ἱκανοί. Βεβαίως ἡ τοιαύτη ἐνέργεια δὲν εἶνε εὐχερὴς διότι πλεῖστοι ὅσοι λόγοι μεσολαβοῦν ὥστε νὰ πιστεύῃ τις ὅτι διὰ πολὺν ἀκόμη χρόνον θὰ καθίσταται ἀδύνατος. Πλὴν ἐὰν σοβαρῶς ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας εἶνε ἀνάγκη νὰ μὴ σταματήσουν τὰ ὑπὲρ αὐτῆς μέτρα εἰς οἱονδήποτε ἐμπόδιον.

Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς ὀφείλει νὰ κάμνῃ οἰκονομίαν. Τὴν ἀρετὴν αὐτὴν ἡ ὁποία πάντοτε εἶνε τὸ στερεότερον θεμέλιον τῆς εὐημερίας του φαίνεται νὰ τὴν ἐλησμόνησε. Καὶ σπαταλῶνται ἀφειδῶς χρήματα ἀπὸ τοὺς ἰδιώτας χωρὶς σκέψιν καὶ χωρὶς σκοπόν, πλειστάκις δὲ καὶ ἀπὸ ἁπλῆν ματαιοδοξίαν χωρὶς νὰ λαμβάνουν ὑπ' ὄψει των οἱ οὕτω σπαταλῶντες τὸν πλοῦτον των ὅτι γίνονται πρόξενοι βλάβης ὁλοκλήρου τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἐρωτήσωμεν. Τί ἔπραξεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ διάφοροι Μητροπολῖται καὶ οἱ διδάσκαλοι, καὶ οἱ ἐπιστήμονες, καὶ ἐν γένει οἱ διανοούμενοι καὶ οἱ διάφοροι ποικιλώνυμοι Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα, ὅπως διαφωτίσουν τὸν λαὸν περὶ τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους διατρέχει ὅταν σπαταλᾷ τὴν ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν του; Ἕως πότε ἡ Ἑλλὰς θὰ στηρίζεται εἰς τὸ συνάλλαγμα ἐκ τῆς σταφίδος καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ ἐλαίου πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς της καταστάσεως; Ἡ Εὐρώπη καὶ κυρίως ἡ Γαλλία ἐὰν εἶνε πλουσία τοῦτο συμβαίνει διότι εἰς τὸ πνεῦμα ἑκάστου Γάλλου δὲν πρυτανεύει μόνον τὸ αἴσθημα τῆς ἐργατικότητος, ἀλλὰ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς οἰκονομίας. Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς καὶ κυβερνῶντες καὶ κυβερνώμενοι νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐὰν θέλομεν ἡ Ἑλλὰς νὰ ὀρθοποδήσῃ.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

Φίλη ΑΡΤΕΜΙΣ

Ἀπαντῶν εὐχαρίστως εἰς τὸ τελευταῖο γράμμα σου, σὲ πληροφορῶ ὅτι καὶ ἀγαπῶ καὶ καρδίαν ἔχω.

Ἀγαπῶ, διότι γνωρίζω ὅτι μόνον τὸ αἴσθημα τῆς Ἀγάπης εἶνε ἐκεῖνο ποὺ μᾶς κάνει νὰ ἐπιθυμοῦμε τὴ Ζωή.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Λόρδος Bochester εἶχε δίκηο νὰ λέγῃ ὅτι οἱ Θεοὶ ἔβαλαν τὴ Θεία αὐτὴ σταλαγματιὰ εἰς τὸν κάλυκα τῆς Ζωῆς γιὰ νὰ μᾶς δώσουν θάρρος νὰ τὴν ὑποφέρουμε.

Ἐὰν δέ, ὅπως προσθέτει ἡ Κυρία du Chatelet, τὸ φυσικὸν αὐτὸ χάρισμα, τὸ πειὸ φίνο, τὸ πειὸ ντελικάτο, τὸ πειὸ πολύτιμο ἀπ' ὅλα εὑρεθῇ ἡνωμένο σὲ δυὸ ψυχὲς ἐξ ἴσου εὐαίσθητες, ἐξ ἴσου ἀμετάβλητες, ἐξ ἴσου ὑποκείμενες εἰς τὴν εὐτυχία καὶ τὴν ἀπόλαυσι, ἐτελείωσε!

Δὲν ἔχουν τίποτε ἄλλο νὰ κάμουν ἡ δύο αὐτὲς ψυχὲς παρὰ νὰ εἶναι εὐτυχεῖς. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι περιττά, καὶ μόνον ὑγεία πρέπει νὰ ἔχουν. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦν ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς των γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὴν εὐτυχία αὐτή. Ὅταν δὲ ἡ Ζωὴ τοὺς φεύγει πειά, ὀφείλουν νὰ τὴν ἀφήσουν καὶ νὰ εἶναι ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι τὰ χρόνια τοῦ Νέστωρος δὲν ἀξίζουν τίποτε μπροστὰ σ' ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας μιᾶς τέτοιας ἀπολαύσεως. Εἶναι βέβαιον ὅτι τέτοιες εὐτυχίες εἶναι σπάνιες. Ἂν ἦσαν κοινὲς θ' ἄξιζε μὰ τὴν ἀλήθεια νὰ εἶναι κανεὶς ἄνθρωπος καὶ ὄχι Θεός!

Ναί, Ἄρτεμις!

Ὁ Ἔρως εἶναι ἡ εὐτυχία τοῦ κόσμου αὐτοῦ καὶ τῆς αἰωνιότητος, ὅπως φρονῇ καὶ ὁ Martin. Ἀγαπᾶτε, λέγει ὁ ἴδιος, καὶ οἱ πόθοι σας θὰ ἐκπληρωθοῦν. Ἀγαπᾶτε καὶ θὰ εἶσθε εὐτυχεῖς. Ἀγαπᾶτε καὶ ὅλαι αἱ δυνάμεις τῆς Γῆς θὰ συρθοῦν εἰς τὰ πόδια σας. Ὁ Ἔρως εἶναι φλόγα ποὺ καίει εἰς τοὺς Οὐρανούς, τῆς ὁποίας οἱ γλυκειὲς ἀνταύγειες φθάνουν ὡς ἡμᾶς. Δύο κόσμοι τοῦ εἶναι ἀνοικτοί. Δύο Ζωὲς τοῦ ἐδόθησαν. Διὰ τοῦ ἔρωτος διπλασιάζομεν τὴν ὕπαρξίν μας καὶ μέσον αὐτοῦ ἐγγίζομεν τὸν Θεόν!

Ἀλλὰ καὶ καρδίαν ἔχω Ἄρτεμις.

Καρδίαν, ἡ ὁποία δὲν μοιάζει τὴν κυρδίαν τῶν ὁμοφύλων σου. Διότι ἡ καρδιὲς ἡ δικὲς σας μοιάζουν μὲ τὰ μπομπόνια τῆς πρωτοχρονιᾶς τὰ ὁποῖα εἶναι τυλιγμένα μὲ αἰνίγματα!

Ἡ Καρδιὲς ἡ δικές σας, ὅπως λέγει καὶ ὁ Βύρων, εἶναι ἕνα μέρος τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅπως καὶ ἐκεῖνος τὸ ἴδιο καὶ αὐτές. Ἀλλάζουν μέρα καὶ νύχτα!

Μοῦ ἔγραψες ἀκόμη ὅτι στεροῦμαι τῆς ὑψηλοτέρας ἐκείνης περὶ Γυναικὸς ἀντιλήψεως....

Εἰς αὐτὸ ἔχεις δίκηο Ἄρτεμις. Αὐτὸ ὅμως μοῦ συμβαίνει γιὰ δύο λόγους.

Πρῶτον διότι δὲν ἔχω δική μου γυναῖκα γιὰ νὰ τὴν ... ἀνατέμνω καὶ νὰ τὴν μελετῶ, καὶ δεύτερον διότι ἐγὼ δὲν ἔχω τὴν ἱκανότητα τῶν Ῥωμηῶν οἱ ὁποῖοι ἄριστα γνωρίζουν καὶ νὰ ἐρευνοῦν καὶ νὰ ἀνατέμνουν τῆς Γυναῖκες τῶν... ἄλλων Ῥωμηῶν!

Γι' αὐτὸ ἄλλως τε, ὅπως ἀνιελήφθης, ἔσπευσα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ σοῦ παραθέσω τὰς γνώμας καὶ τὰς ἀντιλήψεις περὶ Γυναικὸς τῶν προγόνων μας οἱ ὁποῖοι, ὅπως καὶ σὺ γνωρίζεις, ἦσαν ἀνατόμοι τέλειοι—πρωτοστατούντων μάλιστα τῶν Θεῶν των—καὶ τῶν Γάλλων σοφῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς ἐπίσης γνωρίζεις, εἰδικώτερον περὶ τὰ.... γυναικολογικὰ ἠσχολήθησαν...

Ὡς παρετήρησα ἀπὸ τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς σου ἡ ἐκδρομὴ ὀλίγον σὲ ἐξενεύρισε. Μὲ ἀπεκάλεσες ἀμαθῆ διότι δὲν ἀπέκτησα τὴν ὑψηλοτέραν περὶ Γυναικὸς ἀντίληψιν!

Ὁ θυμός σου αὐτὸς μοῦ θύμισε τὸν Πλούταρχο, ὁ ὁποῖος λέγει κάπου ὅτι ἡ Γυναῖκες εἶναι πειὸ θυμώδεις ἀπὸ τοὺς ἄνδρας. Καὶ ὅτι ἡ ψυχὲς ἡ πειὸ ἀδύνατες εἶναι καὶ ἡ περισσότερον ὑποκείμενες εἰς τὸ θυμό. Ὑποχωροῦν δὲ ἀναλόγως τῆς ἀδυναμίας των. Ἐκτὸς πλέον ἂν παραδεχθῶ ὅτι εἶσαι ἐρωτευμένη, Ἄρτεμις. Διότι, ὅπως ἐδιδάχθηκα, ὁ θυμὸς εἰς τὸν Ἔρωτα εἶναι πάντοτε ψεύτικος.

Ἂν λοιπὸν εἶσαι πράγματι ἐρωτευμένη, δὲν ἔχεις παρὰ νὰ μοῦ τὸ εἰπῇς, καὶ τότε θὰ βεβαιωθῇς πόσον δύναμαι νὰ ἐκτιμήσω τὴν εὐαισθησία σου αὐτή.

Γνώριζε δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπὸ τοῦδε, ὅτι εἰς ἐμὲ δὲν θὰ εὕρῃς παρὰ ἕνα ***Φίλον*** εἰλικρινῆ, τοῦ ὁποίου ἡ φιλία θὰ σοῦ εἶναι εἰλικρινὲς στήριγμα, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ φιλία σου θὰ τοῦ εἶναι θερμὴ παρηγορία.

ΛΥΚΟΦΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΙΜΩΡΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Εἰς τὰ Κύθηρα ἐτελέσθησαν μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων χωρὶς οἱ ἱερεῖς νὰ ζητήσουν ἐν τῇ ἀφελείᾳ των τὴν τυπικὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν προϊστάμενον Μητροπολίτην των. Ἀποτέλεσμα τῆς παραβάσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ δ' ἀργίας ἐπ' ἀόριστον τιμωρία τῶν ἱερέων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου στηριχθέντος εἰς τοὺς κανόνας τῶν ΛΘ Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τὸν Ε' τοιοῦτον τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ συνόδου.

Προφανῶς ὁ Μητροπολίτης εἶχε τυπικῶς δίκαιον. Εἶχον ὅμως δίκαιον καὶ οἱ ἱερεῖς διότι οὐδεὶς τοὺς ἐδίδαξεν ὅτι, προκειμένου νὰ τελέσουν μνημόσυνα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τῶν πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος Ἑλληνοπαίδων, θὰ ἔπρεπε πρῶτον νὰ συμβουλευθῶσι τοὺς κανόνας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τὸν Ε' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου!

Καὶ ἐνθυμούμεθα πόσον εἶχε δίκαιον ἁπλοϊκὸς ἀλλ' εὐσεβὴς χωρικὸς συμπολίτης ὅταν χαρακτηρίζων παρομοίας πράξεις τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Δωροθέου μᾶς ἔλεγε: «Κατέεις ἴντα θὰ ἔλεγα εἰς τὸν ἀφὲ τὸ Δεσπότη μας; Ἔχεις δίκηο νὰ μᾶς τὰ κάνῃς αὐταδὰ γιατὶ ἐμεῖς ὡς τώρα δὲν ἐγνωρίσαμε εἰς τὸν τόπο μας Δεσπότη μὲ μαῦρα γένεια».

Ἡ νεότης τῶν ἡγουμένων τοῦ λαοῦ εἶνε βεβαίως χρήσιμος, ἀλλὰ καὶ ἡ πεῖρα ἡ ἐκ τῆς ἡλικίας εἶνε πολυτιμώτερος σύμβουλος καὶ μάλιστα εἰς τοὺς διαχειριζομένους πνευματικὴν ἐξουσίαν. Διὰ τοῦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοτε ἐτονίσαμεν εἶνε ὅτι ὁ Μητροπολίτης μας, ἄνθρωπος ἀνεγνωρισμένης μορφώσεως, σπεύδει πολλάκις, καὶ ἡ σπουδή του αὐτὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ αἴσια ἀποτελέσματα εἰς τὴν διακονίαν δι' ἣν ἐκλήθη.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Ἐκ τῶν καταφθανουσῶν ἐξ Αὐστραλίας εἰδήσεων προκύπτει ὅτι ἡ ἐκεῖ ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν συγκέντρωσις πολλῶν μεταναστῶν ἀρχίζει νὰ δημιουργῇ οἰκονομικὴν κρίσιν, καὶ κινδυνεύει νὰ δημιουργήσῃ καὶ κοινωνικὴν τοιαύτην.

Ἡ Αὐστραλιανὴ Κυβέρνησις ἔλαβε βεβαίως τὰ μέτρα της πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν της. Δὲν εἴδομεν ὅμως καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως προστατεύσῃ καὶ αὐτὴ τὰ συμφέροντα τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων οἵτινες, ἐλλείψει κατευθύνσεως καὶ ὀργανώσεως, κινδυνεύουν ν' ἀπολεσθῶσι ἡμέραν τινὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι ὑπέρ ποτε παρίσταται σήμερον ἡ ἀνάγκη τῆς σοβαρᾶς ὀργανώσεως τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Αὐστραλίας Ἑλλήνων οἵτινες λόγῳ τοῦ θαυμασίου πλούτου τῆς Χώρας ἐκείνης ἐν ῃ ἐργάζονται, καὶ τῆς ἐργατικότητος αὐτῶν, δύνανται ἄριστα ν' ἀποβῶσι μία σοβαρωτάτη πηγὴ πλούτου τῆς Ἑλλάδος.

ΕΝΩ ΣΥΖΗΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ...

Φαίνεται ὅτι τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε πάντοτε τὸ ἐνδιαφερότερον θέμα συζητήσεως μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐγκαθιδρύσεως αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ μετέπειτα. Καὶ σήμερον ἔπειτα ἀπὸ τόσα ἔτη συνταγματικοῦ βίου, ἐξακολουθοῦμεν νὰ συζητοῦμεν ἐν Δημοκρατικῇ μάλιστα Συνελεύσει αὐτό, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἐλπὶς ταχέως τερματισμοῦ τῶν συζητήσεων.

Σχετικῶς λοιπὸν πρὸς τὸ Σύνταγμα ὑπάρχει τὸ ἑξῆς ὡραῖον ἀνέκδοτον τοῦ γνωστοῦ λογίου μακαρίτου Ι. Ι. Σκυλίτση. Ὅταν οὗτος ἐπεσκέφθη κάποτε τὸ Κάϊρον, ἀνέγνωσεν ἐπὶ τῆς πρώτης τῶν ἐκεῖ πυραμίδων ἐπιγραφὴν βαθυὰ χαραγμένην μὲ ἑλληνικὰ γράμματα τὴν ἑξῆς: «Ζήτω τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὅσον καὶ αἱ Πυραμίδες: Ἀλέξανδρος Σοῦτσος». Τότε δὲ χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἔγραψε καὶ αὐτὸς κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιγραφὴν τὸ ἀκόλουθον δίστιχον πρὸς τὸν ποιητὴν τοῦ «Περιπλανωμένου».

Τὸ Σύνταγμά σου σώζεται, φθλὰ κατέστη
ἐμπαιγμός.
Γενναῖον μὲν τὸ φάρμακον, ἄλλο δ' ἀπῄτει
ὁ σφυγμός!

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΛΕΜΒΟΥΧΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Πολλοὶ ταξειδιῶται παραπονοῦνται ὅτι οἱ λεμβοῦχοι τῆς Νήσου μας καθίστανται συχνὰ περισσότερον τοῦ δέοντος ἀπαιτητικοί, καὶ ἰδίως ὁσάκις συμβαίνει νὰ εἶνε θαλασσοταραχή.

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι λόγῳ τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐλλείψει λιμένος, δικαιοῦνται ν' ἀξιώσουν ἀπὸ τοὺς ταξειδιώτας ἀμοιβὴν ἀνωτέραν κατά τι τῆς συνειθιζομένης.

Ὅταν ὅμως ἡ ἀξίωσίς των αὐτὴ μετατρέπεται εἰς ἐκβιασμόν, τότε οὐδεμία χωρεῖ δικαιολογία, καὶ πᾶν μέτρον πρὸς προστασίαν τῶν ταξειδιωτῶν εἶνε ἐπιβεβλημένον καὶ δίκαιον. Καὶ τὸ μέτρον τοῦτο τὸ ἀναμένομεν ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ „ΦΩΝΗΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ"

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀξιότιμοι Κύριοι Πληρεξούσιοι

Δὲν ἤμεθα ἀπὸ τοὺς ἀφελεῖς τοὺς πιστεύοντας ὅτι ἐν Ἑλλάδι κυριαρχεῖ ὁριστικῶς πλέον μεταξὺ τῶν κυβερνώντων ἡ ἀνωτέρα ἀντίληψις διὰ τὴν ἀληθινὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν λαϊκῶν δικαίων, καὶ ὅτι ὁ πολιτικός μας κόσμος ἐξυγιάνθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ καθίσταται ἀσφαλὴς ἡ βεβαίωσις ὅτι θ' ἀνατείλουν ταχέως καὶ διὰ τὸν λαὸν εὐτυχεῖς ἡμέραι.

Πάντως ὑπήρξαμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοὺς πιστεύσαντας ὅτι μετὰ τοὺς καθεστωτικοὺς τοὐλάχιστον ἀγῶνας καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, τὰ πολιτικά μας ἤθη ὁριστικῶς θὰ ἐξυγιαίνοντο, καὶ ὅτι αἱ Δημοκρατικαὶ Κυβερνήσεις δὲν θὰ ἐλησμόνουν τόσον ταχέως τὰς πομπώδεις περὶ ἰσοπολιτείας καὶ δικαιοσύνης ὑποσχέσεις των. Ἀτυχῶς διεψεύσθημεν. Καὶ ἔχομεν παράδειγμα τὸ σπουδαιότατον δι' ἡμᾶς ζήτημα τῶν Κυθήρων.

Ἡ νῆσός μας, κύριοι Πληρεξούσιοι, ἡ ὁποία σπανιώτατα καὶ κατὰ μακρὰς περιόδους ἔτυχε τῆς προσοχῆς τοῦ Κράτους, ἀλλὰ καὶ τότε ἀνεπαρκέστατα, ἐζήτησε κατόπιν ψηφισμάτων ὅλων τῶν κοινοτήτων της πρὸς τὴν Δ΄. Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἀποσπασθῇ τῆς Πρωτοδικειακῆς Περιφερείας Γυθείου εἰς ἣ χάριν κομματικῶν λόγων καὶ λόγων οἰκονομικοῦ συμφέροντος εἶχεν ὑπαχθῇ, καὶ προσκοληθῇ εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς.

Εἰς τὰ ψηφίσματα ταῦτα ἀνελύθησαν σαφῶς καὶ λεπτομερῶς οἱ λόγοι δι' οὓς ἦτο ὑποχρεωμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἀξίωσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ. Κυρίως δὲ τρεῖς ἦσαν καὶ εἶνε οἱ σπουδαιότεροι λόγοι οἱ ἑξῆς:

Αον — Ὅτι ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις ζῶσι μονίμως ἐγκατεστημένοι πλέον τῶν δέκα χιλιάδων Κυθηρίων τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα εἶνε ἀναποσπάστως συνδεδεμένα μετὰ τῆς Νήσου μας.

Βον — Ὅτι ἐπειδὴ τὰ Κύθηρα ὑπάγονται διοικητικῶς εἰς τὸ Ναύπλιον, μέγισται δυσχέρειαι προβάλλονται εἰς τοὺς Κυθηρίους, καὶ κυρίως ὅταν πρόκειται νὰ μεταναστεύσωσιν οὗτοι καὶ νὰ λάβωσι τὰ πιστοποιητικά των, διότι εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ μεταβῶσι πρῶτον εἰς Γύθειον καὶ κατόπιν, διασχίζοντες τὴν Σπάρτην καὶ τὴν Τρίπολιν νὰ φθάσωσι εἰς Ναύπλιον, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἀναχώρησιν ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ καὶ χρήματος καὶ χρόνου. Καὶ

Γον — Ὅτι ἡ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Κυθήρων συγκοινωνία εἶνε τακτικοτάτη καὶ πυκνοτάτη, ἐπιτρέπουσα οὕτω εἰς τὸν μεταβαίνοντα εἰς Πειραιᾶ Κυθήριον διὰ τὰς δικαστικάς του ὑποθέσεις, νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ὅλας τὰς ἄλλας εἴτε ἐμπορικάς, εἴτε κοινωνικάς, εἴτε ἰατρικάς, εἴτε πάσης ἄλλης φύσεως τοιαύτας, ἐφ' ὅσον ἐν Πειραιεῖ θὰ εὕρῃ οὗτος πᾶσαν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς του, καὶ τοὺς συμπολίτας του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἀδύνατον νὰ εὕρῃ ἐν Γυθείῳ.

Καὶ ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, κύριοι Πληρεξούσιοι, κατετέθη εἰς τὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Νήσου μας καὶ ἄλλων πρότασις Νόμου περὶ ἀποσπάσεως τῆς Ἐπαρχίας μας ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Γυθείου καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῆς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς.

Ἀτυχῶς ὅμως ἡ τότε Κυβέρνησις τοῦ κ. Παπαναστασίου ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀπειλῆς τῶν ἐκ Λακωνίας κ. κ. πληρεξουσίων ὅτι θὰ τὴν κατεψήφιζον ἂν ἀπεσπῶντο τοῦ Γυθείου τὰ Κύθηρα, παρεμέρισε τὴν κατατεθεῖσαν πρότασιν Νόμου, καὶ τὰ Κύθηρα ἐξηκολούθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν πάντοτε νὰ ταλαιπωροῦνται χάρις εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην ἥτις δὲν κατέστη ἱκανή, πρώτη αὐτὴ Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις, νὰ σταθῇ ὑπεράνω πάσης φαυλότητος καὶ συναλλαγῆς δημοιαζούσης καταπληκτικῶς τὴν πολιτικὴν φαυλότητα τοῦ παρελθόντος.

Καὶ ἤδη κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐπιτρέψατέ μας, κύριοι Πληρεξούσιοι, νὰ καταστήσωμεν σαφέστερον τὸν σκοπὸν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῆς μας.

Ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς ὄχι μόνον διότι εἶσθε πληρεξούσιοι τῆς Πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεούμενοι νὰ σκέπτεσθε εὐρύτερον τοῦ ἀναστήσαντος τὴν πολιτικὴν διαφθορὰν πολιτευτοῦ ἐκ Μαντινείας, ἀλλὰ καὶ διότι ὡς εὑρισκόμενοι ἐγγύτερον πρὸς τὸ ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν Ἀθήναις πολυπληθὲς κυθηραϊκὸν στοιχεῖον, θὰ ἔχετε λάβει γνῶσιν ὅτι ἡ ἀξίωσις τῶν Κυθηρίων εἶνε, ὅπως ἀναλάβητε σεῖς

εἰς τὰς χεῖράς σας τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ παραγνωρισθέντος τῶν δικαίου.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀναγράφεται συνεχῶς ὡς «Συνέχεια συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως Νόμου περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Πειραιῶς» ἡ πρότασις τοῦ πληρεξουσίου τῆς νήσου μας κ. Π. Τιτσίλια. Παρακαλοῦμεν ὅπως πάντες ὑμεῖς συνεννοούμενοι ἀπὸ κοινοῦ, ὑπογράψητε **κοινὴν ἀξίωσιν** πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, ὅπως φέρῃ πρὸς συζήτησιν τὴν ἀνωτέρω πρότασιν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι οὕτω ἐξυπηρετεῖτε τὸ δίκαιον, καὶ ἐξυφώνετε εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ λαοῦ τὸ κῦρος τοῦ πληρεξουσίου.

Διότι μὴ λησμονεῖτε καὶ τοῦτο, κύριοι πληρεξούσιοι, ὅτι ἐὰν τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα πρόκειται νὰ ἐδραιωθῇ ὁριστικῶς εἰς τὴν Πατρίδα μας, δὲν θὰ ἐδραιωθῇ βεβαίως διὰ τῶν φαυλοκρατικῶν μεθόδων τοῦ κ. Παπαναστασίου, οὔτε διὰ τῶν μέτρων βίας ἢ δὲν γνωρίζομεν ποίας ἄλλης κατὰ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν ἀπειλῆς. Ἀλλὰ θὰ ἐδραιωθῇ διὰ τῆς μετ' ἀληθοῦς στοργῆς ἐξετάσεως καὶ ἱκανοποιήσεως τῶν δικαίων τοῦ φορολογουμένου πολίτου, καὶ ἰδίως τοῦ λαοῦ τῶν ἐπαρχιῶν ὅστις ἀφέθη πάντοτε εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ εἰς τὴν τύχην του ἐκ μέρους τῶν ἑκάστοτε κυβερνητῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον ἀρκετὰ πολυπληθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Πρωτεύουσαν ὥστε νὰ ἔχῃ βαρύνουσαν διὰ τῆς ψήφου του γνώμην ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ὑμῶν ὡς ἀντιπροσώπων του, ἔχει τὴν ἀξίωσιν, ἐπαναλαμβάνομεν, ὅπως **ἀξιώσητε** καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν **νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ταλαιπωρίας** τὰς ὁποίας ὑφίσταται ὁ λαὸς τῆς Νήσου μας.

Ἡ τυχὸν διάλυσις τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως χωρὶς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ δικαίου μας τούτου, οὐδόλως θὰ εὕρῃ ἡμᾶς, οὔτε καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν, ὡς δυνάμεθα μετὰ λύπης ἀλλὰ καὶ σταθερότητος νὰ διακηρύξωμεν, προθύμους νὰ ἐξυπηρετήσωμεν πλέον δημοκρατικὰς ἀπόψεις. Τὴν πολιτικὴν διαφθορὰν οἱ Κυθήριοι οὐδέποτε ὑπηρέτησαν.

Ὅταν, κύριοι Πληρεξούσιοι, στραγγαλίζονται τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ χάριν κομματικῶν συμφερόντων καὶ ἰδιοτελῶν σκοπῶν καθ' ὃν τρόπον ἀστόργως καὶ ἰδιοτελῶς ἐστραγγαλίσθη τὸ ἰδικόν μας ἀπὸ Κυβέρνησιν βεβηλώσασαν τὰ Δημοκρατικὰ ἰδεώδη, οὐδεὶς θὰ ἔχῃ νομίζομεν τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κατηγορήσῃ διὰ τὴν συμπεριφοράν μας αὐτήν.

Διότι ἄλλως ποίου εἴδους Δημοκρατία εἶνε ἐκείνη τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ στηριχθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐξαγοράζει τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ ἐπὶ βλάβῃ ζωτικωτάτων συμφερόντων μιᾶς ὁλοκλήρου, ἐργατικῆς, καὶ τιμίας, καὶ πειθαρχούσης, καὶ ἀνιδιοτελοῦς, καὶ φιλελευθέρας Ἐπαρχίας:

Αἱ Δημοκρατίαι, ὡς πάντες γνωρίζουσι, δὲν διαφθείρουν ἀλλ' ἠθικοποιοῦν. Αἱ Δημοκρατίαι βελτιώνουν τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ Λαοῦ καὶ δὲν πωλοῦν αὐτὸν εἰς τὰ πολιτικὰ ἢ ἀτομικὰ συμφέροντα τῶν Κυβερνώντων.

Εἰς τὴν Δ'. τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἐνδιαφερομένας διὰ τὸ Πολίτευμα, ἐναπόκειται νὰ μᾶς ἀποδείξωσιν ὅτι ἀδίκως σπεύδομεν εἰς τὰς κρίσεις μας, καὶ εἰς Ὑμᾶς κ. κ. Πληρεξούσιοι ὅτι ἐνδιαφέρεσθε πράγματι ὑπὲρ τῶν γενικῶν τοῦ Λαοῦ συμφερόντων ὅπως εἰς τοὺς λόγους σας ἐπηγγέλθητε.

Διατελοῦμεν μετὰ τῆς προσηκούσης πρὸς Ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Κατὰ δήλωσιν τοῦ κ. Παναγ. Ντόζι ἡ ἀναφορὰ τῶν Μυτατίων καὶ Βιαράδων περὶ ἐκτοπισμοῦ τῶν συγγενῶν του, δὲν δύναται ν' ἀφορᾷ αὐτὸν καθ' ὅσον οὗτος ἀπουσίαζε ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔξω τῆς Νήσου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Πρακτορεῖον Ἁγίας Πελαγίας τῆς Ἀτμοπλοΐας ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ εἰδοποιεῖ τοὺς συμπολίτας Κυθηρίους ὅτι τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑταιρείας μας ἀναχωροῦσιν ἐξ Ἁγίας Πελαγίας διὰ τὸν Πειραιᾶ ἑκάστην Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 πρὸ μεσημβρίας, διὰ δὲ τὸ Γύθειον ἑκάστην Τετάρτην καὶ ὥραν 10 πρὸ μεσημβρίας.

Ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων διὰ τῶν ἀτμοπλοίων μας ἐκτελεῖται μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἄνευ φθορᾶς. Τὰ πλοῖα μας διαθέτουν ἐπίσης διὰ τοὺς κ. κ. ἐπιβάτας καμπίνες πλήρους ἀνέσεως, καὶ περιποίησιν ἐξαιρετικὴν καὶ πρόθυμον.

Ὁ πράκτωρ Ἁγίας Πελαγίας
Χαρ. Δηλαβέρης

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ
ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΝΤΩΝ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ὁδὸς Ἁγ. Μάρκου 12
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Πλουσία συλλογὴ κοσμημάτων παντὸς εἴδους

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ

Καὶ ἡ νέα ὅμως αὕτη κατοχὴ τῆς Νήσου ὑπὸ τῶν Γάλλων δὲν διήρκεσε πολύ. Διότι μετὰ διετίαν ἐξερράγη Ἀγγλο-Γαλλικὸς πόλεμος, ὅστις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα, πλὴν ἄλλων, καὶ τὴν κατάληψιν τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν Ἄγγλων.

Τὴν κατάληψιν ὡς ἑξῆς ἀφηγεῖται ἐν ἀνεκδότῳ χρονικῷ ὁ ἱερομόναχος **Γρηγόριος Λογοθέτης**.

«1809 Σεπτεμβρίου 27, ἡμέρα Δευτέρα. Ἦλθαν ἀπέξω εἰς τὸ Καστέλι τοῦ Αὐλέμονος δύο φρεγάδες Ἰγγλέζικες καὶ ἄρχισαν πόλεμο μὲ τοὺς Φραντζέζους ὅπου τὸ ἐξουσίαζαν καὶ τὴν ἰδίαν ἡμέραν τὸ ἐπατρονάρισαν καὶ τὸ ἐκυρίευσαν καὶ περιπλέον τὸ νέον Καστελάκι ὁποῦ εἶχαν κάμει οἱ Φραντζέζοι ἀπὸ πέραν τοῦ ἄλλου διὰ φύλαξιν τοῦ Πόρτου. τὸ ἐκρέμισαν ἐκ θεμελίων μὲ ταῖς κανονιαῖς.

«Εἰς τὰς 28 τοῦ ἰδίου ἡμέραν Τρίτην ἔβγαλαν κανόνια ἀπὸ τὴν Βουρλιὰν εἰς τὴν στεργιὰ καὶ τὰ ἔφεραν μὲ ἀραμπάδες εἰς τὸν Τράχηλα ἀπέναντι εἰς τὸ κάστρο, καὶ ἔκαμαν μετερίζι καὶ τὴν Τετάρτη 29 Σεπτεμβρίου ἔδωκαν φρικτὸν πόλεμον οἱ Ἰγγλέζοι ἀπὸ τὸν Τράχηλα καὶ Παλαμήδα. Καὶ οἱ Φραντζέζοι τὸ βράδυ εἰς τὸ σουρούπωμα ἐβάρεσαν κανόνια ἀπὸ τὸ κάστρο κάτω εἰς τὴν χώραν καὶ ξεχωριστὰ εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἀρχιερέως κυρίου Ἀνθίμου Λεβούνη καὶ ἐσκότωσαν τὸ σιὸρ Μπενέτο Λεβουνάκη ἕως ἐτῶν 20 καὶ μιὰ κοπέλλα ὀνόματι Διαμάντα, ὁποῦ τὴν εἶχε δουλεύτρα καὶ ἕνα δοῦλο ὀνόματι Βασίλη (αὐτὸς ὅμως ἔζησε). Τὴν ἰδίαν νύκτα ἔρριξαν οἱ Ἰγγλέζοι εἰς τὸ Κάστρο γρανέτες, ὅμως ζημίαν δὲν ἔκαμαν. Καὶ τὴν Πέμπτην 20 Σεπτεμβρίου ἐπαράδωσε τὸ κάστρο καὶ τὸ ἐκυρίευσαν οἱ Ἰγγλέζοι καὶ ὅσοι εὑρισκόντανε διὰ φύλαξιν τοῦ Κάστρου Φραντζέζοι καὶ Ρῶσσοι (;) τοὺς ἐμπαρκάρισαν εὐθὺς εἰς τὰ καράβια ὡς Ἰγγλέζους».

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ ἐξάγεται ὅτι οἱ Κυθήριοι καὶ ἐξαιρέτως οἱ χωραῖτες συνέπραττον μετὰ τῶν Ἄγγλων, πρὸς τιμωρίαν δ' αὐτῶν οἱ Γάλλοι ἔστρεψαν κατὰ τῆς πόλεως τὸ πῦρ τῶν τηλεβόλων τοῦ φρουρίου.

Οὕτω λοιπὸν τὰ Κύθηρα κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, συμπληροῖ δὲ τὴν περὶ καταλήψεως ταύτης ἀφήγησιν ὁ Κρὴς Ἰωάννης Μικέλης ἐν τῇ περὶ τῆς Νήσου ἱστορίᾳ αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

«Κατὰ τὸ 1809 Στόλος ἀγγλικὸς μὲ στρατεύματα καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ταγματάρχου Καρόλου Κόρκου, ἐστάλη ἐνταῦθα, καὶ ἐξουσιάσαντες οἱ ἄγγλοι διὰ μάχης καὶ συνθήκης τὸ φρούριον, ἔξωσαν τοὺς Γάλλους. Διωρίσθη δὲ Φρούραρχος καὶ Διοικητὴς ὁ Ἐρρίκος Ροδοφέλδος δι' ὀλίγον καιρόν, καὶ ἀντεκατέστη διὰ τοῦ Καρόλου Μακαλιστέρου.

Ἐν τούτῳ ἡ Νῆσος Κύθηρα ὑποταχθεῖσα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Διοίκησιν ἐξηκολούθησε διοικουμένη παρὰ τῶν ἰδίων της ἀρχόντων καὶ Νόμων, ὑπὸ τὴν προστασίαν ὅμως ἑνὸς διοικητοῦ Ἄγγλου ἐπιστατοῦντος εἰς τὰ περὶ ἡσυχίας καὶ εὐταξίας αὐτῆς.

Ἐπὶ τοῦ 1814 ἐγένετο συνέλευσις συνθεμένη ἀπὸ τοὺς πρέσβεις τῶν ἀρχικωτέρων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης ἐν ᾗ ἀπεφασίσθη κοινῶς ὅτι αἱ προρρηθεῖσαι ἑπτὰ Ἰονικαὶ νῆσοι, αἱ συνάπτουσαι τὴν **Ἰονικὴν Ἀριστοκρατίαν,** νὰ μείνωσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Βρεττανίας, διορίζοντες ἐπ' αὐτὰς ἕνα Λόρδον Ἁρμοστήν, ἐπαγρυπνοῦντα εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ ἀγαθὴν πρόοδον αὐτῶν, νὰ διαμένωσι εἰς τὰ ἐν αὐταῖς φρούρια ὑπὸ τὴν φυλακὴν ἀγγλικῶν στρατευμάτων, καὶ νὰ μὴν ἔχωσι ἰδίους προξένους εἰς τὰς ξένας αὐλάς, ἀλλὰ νὰ προστατεύωνται ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους ἀγγλικοὺς παραστάτας.

Ὅθεν ἐν ἔτει 1816, ἡ Βρεττανικὴ αὐλὴ ἐξαπέστειλεν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους τὸν Θωμᾶν Μαιτλάνδον Μέγαν Ἁρμοστήν, ἵνα ἐπιστατῇ εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως καὶ διατηρήσεως τῆς εὐταξίας καὶ εὐνομίας αὐτῶν. Ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Τσιρίγου ἐξακολουθεῖ ὑπὸ τὴν ταύτην των προστασίαν, ἐπιστατουμένη ἀπ' ἄγγλον τοποτηρητήν.»

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Μετά τινα ἔτη ἐν τούτοις ἐξερράγη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, οἱ δὲ Κυθήριοι, ὡς ὁμόφυλοι καὶ ὁμόθρησκοι τῶν ἐξεγερθέντων, συνεκινήθησαν σφόδρα. Ἤρξατο τότε ἐν τῇ Νήσῳ κίνησις πρὸς βοήθειαν τῶν ἐγγὺς Μωραϊτῶν, καὶ καταρτισμὸν σώματος ἐθελοντῶν. Ἀλλ' ἡ φιλελευθέρα Ἀγγλία, δὲν εἶδε μὲ καλὸν ὄμμα τὴν κίνησιν ἐκείνην καὶ ἔλαβε μέτρα πρὸς καταστολὴν αὐτῆς. Τὰ μέτρα ταῦτα ἕνεκα διαφόρων ἐνεργειῶν καὶ πράξεων τῶν Κυθηρίων, τολμησάντων ὅ,τι τοῖς ἐπέβαλε τὸ αἴσθημα καὶ ὁ πατριωτισμός, μετεβλήθησαν εἰς ἀληθῆ τρομοκρατίαν, ἀγρίως καὶ ὠμῶς ἐνασκηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων.

Διεδραματίσθησαν τότε φρικώδεις σκηναὶ ἐν τῇ Νήσῳ, ὧν ἡ ἀνάμνησις ζωηρὰ διασώζεται διὰ τῆς παραδόσεως. Ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐθριάμβευσε καὶ ἡ Ἑλλὰς ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου τῆς δουλείας αὐτῆς καὶ ἀπετέλεσε Κράτος ἐλεύθερον. Καὶ ἔκτοτε οἱ ἀγῶνες τῶν Ἑπτανησίων καὶ ἑπομένως τῶν Κυθηρίων, ἐστράφησαν κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας καὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀποκατάστασιν. Μετὰ πολλὰς φάσεις τοῦ Ἑπτανησιακοῦ ἀγῶνος πρὸς τὴν πεπολιτισμένην Προστάτιδα, ἀνεφάνη τέλος ὁ ριζοσπαστισμὸς εἰς τὰς τάξεις τοῦ ὁποίου πολλοὶ γενναίως ἠγωνίσθησαν, πολλοὺς ὑποστάντες διωγμοὺς Κυθήριοι, ἐν οἷς πρωτηγωνίστουν οἱ ἀκραιφνεῖς ἐκεῖνοι πατριῶται, Κοσμᾶς Παναρέτος, Γεώρ. Μόρμορης καὶ λοιποί.

Ἐπὶ τέλους δὲ οἱ ἀγῶνες τῶν Ριζοσπαστῶν ἔν τε τῇ Ἰονίῳ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς ταύτης ἐθριάμβευσαν, καὶ ἀπεφασίσθη ἡ ἀπόδοσις τῶν ἑπτὰ θυγατέρων τοῦ Ἰονίου εἰς τὴν Μητέρα Ἑλλάδα, ἥτις καὶ ἐπραγματοποιήθη τὸ 1864 τελειωτικῶς, τὰ δὲ Κύθηρα κατελήφθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ τὸ αὐτὸ ἔτος.

ΤΕΛΟΣ

Ο ΦΟΙΝΙΞ ΩΣ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συμπληροῦται ἔτος ἀφ' ἧς ἡ Δημοκρατία ἐκηρύχθη ἐν Ἑλλάδι, καὶ εἰσέτι δὲν καθωρίσθη τὸ ἐθνικὸν δημοκρατικὸν σύμβολον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ δὲν κρίνομεν ἄσκοπον ὅπως ἀναφέρομεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, σχετικά τινα περὶ τοῦ **Φοίνικος** ὅστις ὑπῆρξε καὶ τὸ σύμβολον τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς καθόδου εἰς αὐτὴν τοῦ Καποδιστρίου καὶ μετέπειτα.

Ὁ κυβερνήτης Καποδίστριας ἐνῷ ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως ἐπεκράτει ὡς μοναδικὸν σύμβολον εἰς τὰς δημοσίας σφραγίδας τὸ σύμβολον τῆς **Ἀθηνᾶς,** ἀντικατέστησεν αὐτὸ διὰ τοῦ συμβόλου τοῦ Φοίνικος φέροντος κάτωθεν μὲν τὸ ἔτος 1821 ἤτοι τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς ἀνέστη ἐκ τῆς τέφρας της ὡς ὁ Φοῖνιξ, ἄνωθεν δὲ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κοπὲν ἐπὶ Κυβερνήτου νόμισμα τὸ ἴδιον σύμβολον ἔφερε καὶ Φοῖνιξ ἐπωνομάσθη.

Ἡ τοιαύτη ὅμως μεταλλαγὴ τοῦ ἐθνικοῦ συμβόλου προυκάλεσε μεμψιμοιρίας ἐναντίον τοῦ Κυβερνήτου, διότι ὡς πολλοὶ ἰσχυρίζοντο, ἤθελεν οὗτος νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν ὡς μυθολογικήν, ἢ ὡς καταγωγῆς ἀποκρύφου καὶ ἀγνώστου, καὶ οὐχὶ ὡς ἔργον ἐσκεμμένον καὶ μελετηθὲν ἐν τῇ συνειδήσει τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἔθνους καὶ δι' ἡρωϊκῆς ἀποφάσεως ἐκτελεσθέν.

Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ἄλλοι, οἱ περισσότεροι ἴσως, οἵτινες κάθε ἄλλο ἐπίστευσαν παρὰ ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἠθέλησε διὰ τοῦ συμβόλου τοῦ Φοίνικος νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐπανάστασιν μυθολογικήν, ἀφοῦ ἄλλως τε καὶ ἡ Ἀθηνᾶ μυθικὴ εἶνε, καὶ εἰς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν μῦθον ἀνήκει καὶ αὐτὴ ὡς καὶ ὁ Φοῖνιξ.

Ἀλλὰ γεννᾶται ἡ ἀπορία διατί ὁ Κυβερνήτης ἐξέλεξεν ὡς σύμβολον τὸν Φοίνικα;

Ὡς εἶνε γνωστὸν καὶ ὡς ἀναφέρει ὁ Σάθας πολλοὶ ἑλληνόπαιδες, ἰδίως δὲ κρῆτες καὶ ἑπτανήσιοι, ἐξεπαιδεύθησαν κατὰ τὸν ΙΣΤ' καὶ ΙΖ' αἰῶνα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παταβίας. Οἱ ἑλληνόπαιδες οὗτοι κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα καὶ μάλιστα οἱ κρῆτες, ἔλεγον καὶ ἐσκέπτοντο πολλὰ μεταξύ των, καὶ πολλὰ ἔγραφον καὶ ἐδημοσίευον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος ἀπὸ παντὸς ξενικοῦ ζυγοῦ.

Μεταξὺ δὲ τῶν νέων τούτων ἦτο καὶ εἷς ὀνόματι Πάνδημος ἐκ Κρήτης, δαιμόνιος ὅμως καὶ εὐφυέστατος, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔγραψεν καὶ ποίημα Ἰταλιστὶ ὑπὲρ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Κρήτης ἀπὸ τῶν δεινῶν τῶν ξενικῶν ἐπιδρομῶν καὶ τῆς τελείας της ἐλευθερώσεως ἀπὸ τοὺς τυράννους. Εἰς τὸ ποίημα τοῦτο ὑπάρχουν ἀπαράμιλλοι στίχοι ἄξιοι τοῦ καλάμου τοῦ Λεοπάρδη.

Ὁ δεκαοκταετὴς αὐτὸς νέος καὶ οἱ λοιποὶ ἕλληνες συμμαθηταί του παθαινόμενοι πάντοτε, ἐν τῇ ξένῃ γῇ, περὶ τῆς τύχης τῆς Πατρίδος, ἀπεφάσισαν νὰ ἔχουν κάποιο διαρκὲς σύμβολον παρηγορίας ἐμπρός των τὸ ὁποῖον νὰ ἐμφαίνῃ τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν. Ὡς τοιοῦτον δὲ σύμβολον ἐξέλεξαν τὸν Φοίνικα μετὰ σταυροῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἀπαράλλακτα ὅπως φαίνεται εἰς τὰ νομίσματα τοῦ Κυβερνήτου, τὸ σύμβολον δὲ αὐτὸ ἐχάραξαν καὶ ἐπάνω εἰς τὰς ἰδιαιτέρας σφραγίδας των.

Ἔκτοτε καὶ εἰς πολλὰ ἑλληνικὰ βιβλία τυπωθέντα εἰς τὴν Ἑνετίαν, ἀπετυπώθη ὁ Φοῖνιξ εἰς τὴν προμετωπίδα αὐτῶν, παρέμεινε δὲ εἰς τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἕλληνας, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἐκπαιδευομένους εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παταυΐας, ἡ ἀνάμνησις αὕτη ὡς ἱερά, καθὸ προοιωνίζουσα τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἔθνους.

Ἀλλὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παταυΐας ἐξεπαιδεύθη καὶ ὁ Καποδίστριας ὅστις ἐπληροφορήθη τὰ τοῦ Πανδήμου καὶ τῶν ἄλλων ἑλληνοπαίδων τῆς ΙΣΤ' ἑκατονταετηρίδος εἰς τρόπον ὥστε, ὅταν ἐκλήθη ὡς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος διατελῶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὡραίων ἐκείνων ἀναμνήσεων καὶ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεών του, νὰ καθιερώσῃ τὸν **Φοίνικα** μετὰ σταυροῦ ὡς σύμβολον τοῦ Ἔθνους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε μετασχόντας τοῦ βαθυτάτου πένθους μας ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς μας Βασιλείου Φωτεινοῦ ἐκφράζομεν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας.

Οἰκογένεια Β. Φωτεινοῦ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐνισχύσατε τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», διότι οὕτω προστατεύετε πραγματικῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

ΑΦΕΘΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὁ ἀποβιώσας ἐν Ἀθήναις συμπολίτης ἰατρὸς Ι. Κοντολέων δι' ἰδιοχείρου διαθήκης του γραφείσης τὴν 17 Δεκεμβρίου 1923 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βησσαρίωνος 6 οἰκίαν του, καὶ δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὑπ' ἀριθ. 462, ἐκληροδότησε ἅπασαν τὴν κινητὴν του περιουσίαν συνισταμένην ἐκ χρεωγράφων καὶ μετοχῶν διαφόρων ξένων καὶ Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διὰ τῶν τόκων αὐτῆς ἐκπαιδεύηται εἰς Εὐρώπην καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς Γαλλίαν, εἷς φοιτητὴς τῆς ἰατρικῆς ἐκ τῶν τριετῶν τοιούτων κατόπιν διαγωνισμοῦ.

Τὴν ἀκίνητον αὐτοῦ ἐν Σμύρνῃ περιουσίαν ὡς καὶ εἰσόδημα ἐξ ἑκατὸν λιρῶν Ἀγγλίας ἐτησίως ἀφῆκεν εἰς τοὺς δύο ἀδελφούς του Σπῦρον καὶ Νικόλαον.

ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΡΩΣΣΟΙ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Τὰ κατὰ τὸν κατάπλουν τῶν Ρωσσο-Τούρκων εἰς Κύθηρα, οὕτως ἀφηγεῖται ὁ Λογοθέτης:

1798, Σεπτεμβρίου 26. Ἦλθεν ἕνας Σπετσιώτης Θεοδωράκης σταλμένος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον, καὶ τὸν βασιλέα Τοῦρκον, καὶ τοῦ ἔγραψαν πῶς ἔρχονται ἡ ἀρμάδαις τριῶν βασιλείων «Ὀθωμανορουσικοβρετανικὸς» διὰ νὰ ἐλευθερώσουν τὰς νήσους ὅλας ἀπὸ τὸν Γάλλον καὶ ὅλους τοὺς τόπους. Εἰς δὲ τὰς 27 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἐφάνη ἡ ἀρμάδα εἰς τὸν Κάβο Μαλιά.

Καὶ εἰς τὰς 28 ἔφθασεν εἰς τὸν Αὐλαίμωνα καὶ ἤραξεν' ἦσαν ρουσικὰ καὶ τουρκικὰ 40, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 25 ἦσαν τὰ μεγαλείτερα ντελίνια, ἐπήγαμε μὲ τὸν δεσπότην εἰς τὸν Αὐλαίμονα. Καὶ βλέποντες οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὸ Καστέλι, ἐρρίψανε δύο κανονιὲς εἰς τὸ ἐμπροσθινὸ κατάρτι τοῦ καραβιοῦ. Τότε ἔρριψε τὸ καράβι κανονιὲς εἰς τὸ Καστέλι, καὶ εὐθὺς ἔφυγαν οἱ Φραντζαῖζοι, πέρνοντες μαζὺ καὶ τὴν μπανιέρα τους καὶ τὰ ντουφέκια τους. Ἦταν ὅλοι 25, μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν βενετσιάνοι ὅπου ἐκράτησαν ἐδῶ διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου, τοὺς ὁποίους ἐπῆρεν ὁ Ροῦσσος εἰς τὰ καράβια ὅπου εἶχεν τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπῆραν οἱ Μοσχόβοι τὸ Καστέλι. Τὸ ἐπατρονάρισαν μὲ δική τους σημαία. Ἔπειτα ἐστράτευσαν διὰ ξηρᾶς 2 χιλ. εἰς τὸ κάστρο πέρνοντες καὶ τὰ δύο κανόνια ἕως τὸ Μανιτοχῶρι.

Ἐχαιρέτισεν ὁ Δεσπότης τοὺς Ἀρμυράγιους καὶ ἔκαμε μετερῆζι τὸ σπῆτι τοῦ Νικολάου Καρβέλα, καὶ τὴν 1ην 8βρίου ἤρχισαν τὸν πόλεμον καὶ ἐρίξανε εἰς τὸ κάστρο 200 κανονιὲς καὶ 32, καὶ ἕως τρεῖς χιλιάδες ντουφέκια, ἐσκοτώθησαν τρεῖς Φραντσέζοι καὶ τρεῖς τοῦρκοι καὶ ἔβαλαν ἄσπρη σημαία, καὶ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος καὶ ὁμιλῶντας οἱ ἀξιωματικοὶ ἐσυμφώνησαν καὶ παρέδωκαν τὸ κάστρο καὶ ἐμβῆκαν μέσα οἱ Ρῶσσοι, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀρμάδα. Ἔγεινε δὲ μεγάλη κλεψιὰ καὶ τσακισμός.

1798. 6 Ὀκτωβρίου. Ἀμολάρισεν ἡ ἀρμάδα διὰ τὴν Ζάκυνθον, καὶ εἰς 7 ἡμέρας ἔστειλεν ἕνα Κιρλαγήτη καὶ ἐπῆρε 3 ἄρχοντας, τὸν Κόνσολον Λεβούνην ὅπου ἦτο κριτὴς τοῦ τόπου, τὸν Δοττόρον Μανώλην Μόρμορην, καὶ Παῦλον Ταντόνην, καὶ πηγαίνοντας ἕως εἰς τὴν Κορώνην, τὴν ἐλευθέρωσεν, ἐζήτησε δὲ τὸν Δοιτὸρ Μανωλάκην Καλούτσην ἀλλὰ δὲν τὸν εὑρῆκε.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

Ἐὰν θέλετε νὰ ἐξακριβώσετε τὴν καλὴ ποιότητα τοῦ νεροῦ ποῦ πρόκειται νὰ πιῆτε, κάμετε τὸ ἑξῆς:

Βάλετε σὲ μιὰ μποτίλια μιὰ ὀκᾶ νερὸ ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ θὰ δοκιμάσετε. Μέσα δὲ εἰς αὐτὸ κρεμάσετε ἕνα πανὶ ἀπὸ λινὸ ὕφασμα μὲ μερικὰ κομμάτια ζάχαρι. Ἐὰν ἔπειτα ἀπὸ 3—4 ὧρες ἰδῆτε ὅτι τὸ νερὸ διατηρῆται καθαρὸ καὶ διαυγὲς τοῦτο εἶνε σημεῖον ὅτι εἶνε καλῆς ποιότητος. Ἐὰν ὅμως εἶνε θολωμένο τότε δὲν εἶνε πόσιμον.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ
ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΤΟ
"ΚΡΟΝΙΟΝ"
Ι. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
Ὁδὸς Τσαμαδοῦ 34
Ἔναντι μεγάρου Ἀδελφῶν Ζερβοῦ.
Γλυκίσματα παντὸς εἴδους εἰς ἐκλεκτὰς ποιότητας. — Δίσκοι μνημοσύνων κ. λ, π.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

— «Ὀφθαλμὸν τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν» ὠνόμαζε ὁ Σινὰν—Πασσᾶς τὰ Κύθηρα.

—Τί ὀφθαλμὸς ὅμως εἶνε ἀφοῦ ἐστεροῦντο καὶ στεροῦνται λιμένος;

— Ἐκτὸς ἂν ὁ Σινὰν—Πασσᾶς δὲν εἶχε μάτια γιὰ ν' ἀντιληφθῇ τὴν πραγματικότητα.

—«Ὁ ναὸς τῆς Μυρτιδιωτίσσης εἶνε ὁ μέγιστος τῶν ἐν ταῖς νήσοις καὶ Πελοποννήσῳ εὑρισκομένων».

— Λέγει ὁ Φρ. Πρίντεζης εἰς τὸ ἡμερολόγιό του περὶ Κυθήρων.

— Περίεργον! Ὅλοι ὁμιλοῦν γιὰ τὶς μεγαλοπρέπειες τῆς νήσου μας καὶ κανεὶς δὲν μιλᾷ γιὰ τὴν διανοητικότητά μας!

— «Τὸ ἐν Κυθήροις ἱερὸν τῆς Οὐρανίας ἁγιώτατον καὶ ἱερῶν ὁπόσα Ἀφροδίτης παρ' Ἕλλησίν ἐστιν ἀρχαιότατον». Λέγει ὁ Παυσανίας.

— Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς δὲν μᾶς εἶπε τί μυαλὸ εἴχανε οἱ συμπολῖται μας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅταν ἔχτιζαν ἱερὰ Ἀφροδίσεια καὶ ἂν εἶχαν ἢ ὄχι λιμάνι.

— «Τὸ ἔλαιον τῶν Κυθήρων ὑπερέχει τῶν καλυτέρων ἑλληνικῶν ἐλαίων». Λέγει καὶ ὁ γεωγράφος Μηλιαράκης.

— Τί μᾶς ὠφελεῖ καὶ ἡ γνώμη αὐτὴ ἀφοῦ δὲν ἔχουμε λιμάνι νὰ τὸ μπαρκάρωμε;

— Ἰδοὺ καὶ μία σημαίνουσα πληροφορία γιὰ τὸ μέλι μας.

— «Τὸ μέλι τῶν Κυθήρων εἶνε τὸ κάλλιστον τῶν ἐν Ἑλλάδι παραγομένων» ἔλεγε συχνὰ εἰς τοὺς δαιτημόνας του ὁ μακαρίτης Βασιλεὺς Γεώργιος.

— Καὶ πρέπει νὰ τὸν πιστέψωμε διότι εἶχεν εἰδικότητα εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλιτος.

— Δὲν ξέρομε ὅμως σὲ ποιὰ ἀκριβῶς ἐποχὴ τὸ ἔλεγε, ὅταν ἦταν νέος ἢ ὅταν ἐγέρασε.

— Νὰ καὶ μία γνώμη γιὰ τὸν χαρακτῆρα μας.

— «Οἱ Κυθήριοι ἀποτελοῦσι παράδειγμα φιλοπονίας καὶ φιλονομίας». Εἶπεν ὁ Ἀλέξαν. Κουμουνδοῦρος.

— Αὐτὸ ὅμως τὸ εἴπανε καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἱ ὁποῖοι μᾶς εἶπαν ἀκόμη πῶς εἴμεθα φιλάργυροι.

— Δὲν μᾶς εἶπεν ὅμως κανεὶς ἀπὸ τί γινήκαμε φιλόπονοι καὶ φιλόνομοι.

— Νομίζομεν ὅτι φιλοπόνους μᾶς ἔκανε ἡ φύσις τοῦ τόπου μας, φιλονόμους δὲ ἡ ἀγγλικὴ πειθαρχία.

— Σήμερα ὅμως ἂν εἴμεθα φιλόπονοι εἴμεθα καὶ φιλόνομοι;

—Ζήτημα εἶνε. Ἤμεθα φιλόνομοι γιατί φοβούμεθα νὰ μὴν πᾶμε εἰς τὸ Γύθειο καὶ ξοδευτοῦμε.

—Μέχρι μάλιστα τέτοιου σημείου ὥστε καὶ ὅταν ἀκόμη μᾶς κλέβουν ἢ ἄλλοιῶς μᾶς ἐκβιάζουν τίποτε δημόσια ὄργανα, νὰ τὰ καταπίνωμεν ὅλα γιὰ νὰ μὴν πᾶμε εἰς τὸ Γύθειο!

—Καὶ ἂν καμμιὰ φορὰ βρεθῇ κανεὶς τσιριγώτης ποὺ νὰ ἔχῃ μιὰ σταλιὰ συναίσθησι τῶν δικαιωμάτων του ὡς πολίτου καὶ καταγγείλῃ τὰς παρανομίας, τότε βρίσκει καὶ αὐτὸς τὸ μπελά του γιατὶ ἐξ αἰτίας του θὰ πᾶνε καὶ ἄλλοι ὡς μάρτυρες εἰς τὸ Γύθειο!

—Ἀλλ' ἕνας λαὸς εἶναι ἀνάξιος πάσης ἐλευθερίας καὶ πάσης ἐκτιμήσεως, ὅταν οἱ πολῖται του δὲν ἐξεγείρονται καὶ δὲν ἀναστηλώνουν τὸ καταρρακωμένον δίκαιον, καὶ δὲν διεκδικοῦν τὴν τιμὴν νὰ γίνουν αὐτοὶ οἱ στυλοβάται τῆς Δικαιοσύνης.

—Αὐτὴ εἶνε ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον αἷμα ἔχυσαν οἱ πατέρες μας.

— Θέλομεν δὲ νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες περιῆλθον ἐσχάτως τὴν νῆσον ἐκλιπαροῦντες βοήθειαν καὶ ἐπιείκειαν ὑπὲρ παρανομήσαντος ὑπαλλήλου, θὰ κατανοήσουν βαθύτατα τ' ἀνωτέρω, καὶ δὲν θὰ παράσχουν ἄλλοτε παρόμοιον θλιβερὸν θέαμα διακινδυνεύοντες ἴσως καὶ αὐτὰς τὰς ἃς κατέχουν τυχὸν θέσεις.

— Κατὰ τὸ 1814 οἱ κάτοικοι ὁλοκλήρου τῆς νήσου ἀνήρχοντο εἰς 9231 ψυχάς.

— Τούτων 150 ἦσαν ἱερεῖς, 204 εὐγενεῖς, 422 γέροντες, 1741 δημοτικοὶ (Ποπολάνοι), 1544 παιδιὰ καὶ 4439 γυναῖκες.

—Ἐκ τῆς νήσου ἀπουσίαζον καὶ 686 ἄνδρες καὶ 65 γυναῖκες.

—Ἰδοὺ καὶ μία καλὴ ἐπιχείρησις, θεατρικὴ ὅμως.

— Ὁ κ. Βασίλειος Παχουντάκης ἐπῆγε εἰς τὰ Κύθηρα πλήρη θίασον Καραγκιόζη.

— Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐργασιῶν τοῦ θιάσου θεωρεῖται ἀσφαλεστάτη.

— Ἔτσι θὰ δοθῇ εὐκαιρία εἰς ὅσους ἀγνοοῦν τὸν ξύλινον ἥρωα τῆς σκηνῆς νὰ γνωρίσουν τὴν θυμοσοφίαν του.

— Ἐν Κυδωνείᾳ τῆς Κρήτης εὑρίσκεται ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Μόρμορη.

— Τὸ 1857 ἱδρύθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ὁ φάρος Μουδαρίου ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Κάβο—Σπάθι ὕψους 25 μέτρων ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ κτιρίου.

— Εἰς τοὺς συμπολίτας μας τοὺς πάσχοντας ἐξ ὀφθαλμικῶν νοσημάτων συνιστῶμεν τὸν διακεκριμένον ἐν Ἀθήναις ἰατρὸν κ. Ἀλέκον Ἀναστασόπουλον.

— Κάθεται ὁδὸς Πειραιῶς ἀριθμὸς 37α

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Παναγιώτης Καλιακούδης καὶ ἡ δεσποινὶς Μεταξία Νικολάου Μεγαλοοικονόμου ἠρραβωνίσθησαν. Συγχαρητήρια.

* * *

Γεννήσεις

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Φιλίππου Πασπαλᾶ ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ τὸ πέμπτον ἄρρεν. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Γεωργίου Κασσιμάτη ἡ Μαραγκάκη ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ ἄρρεν. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Ἡ κυρία Εὐαγγελία Κατσαροῦ τὸ γένος Μαραγκάκη ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ θῆλυ. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Βρετοῦ Χανιώτη ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ ἄρρεν. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Βαπτίσεις

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Νήσου μας κ. Π. Τιτσίλιας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τὸ θυγάτριον τοῦ συμπολίτου κ. Κοσμᾶ Ε. Κομνηνοῦ ὀνομάσας αὐτὸ Σταματίαν. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

* * *

Ὁ κ. Παναγ. Κασιμάτης ἐβάπτισε τὸ τέκνον τοῦ κ. Ἀριστείδου Τραβασάρου ὀνομάσας αὐτὸ Ἀνδρέαν. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Ἡ κυρία Ἀντωνία Στάθη ἐβάπτισε τὸ τέκνον τοῦ κ. Στερίου Κάϊδα ὀνομάσασα αὐτὸ Κωνσταντῖνον. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Ἡ δεσποινὶς Κοντολέωντος ἐβάπτισε τὸν

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία	.....	Δρ. 30
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	» Λίρας Ἀγγλ.	1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	» Δολλάρια ..	3

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

υἱὸν τοῦ κ. Ἰ. Παχουντάκη ὀνομάσασα αὐτὸν Μύρωνα. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Ὁ κ. Ἐμμ. Κασσιμάτης ἐβάπτισε τὸν υἱὸν τοῦ κ. Παναγ. Τζάννε ὀνομάσας αὐτὸν Γεώργιον. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Ὁ κ. Ἐμμ. Κασσιμάτης ἐβάπτισε τὸν υἱὸν τοῦ κ. Ἱερωνύμου Τζάννε ὀνομάσας αὐτὸν Γεώργιον. Νὰ ζήσῃ.

* * *

Πένθη

Ἀπεβίωσεν ἐν Κυθήροις ὁ γνωστὸς ἐν Πειραιεῖ λεμβοῦχος Παναγ. Μώτης. Τοὺς οἰκείους του συλλυπούμεθα.

* * *

Ἀπεβίωσεν ἐν Ποταμῷ ἡ σεβαστὴ δέσποινα Ἀντωνίου Ζαγλανίκη μήτηρ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ συμπολιτῶν κ. κ. Κοσμᾶ καὶ Εὐστρατίου Ζαγλανίκη οὓς καὶ συλλυπούμεθα.

* * *

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις ἐξαίρετος συμπολίτης καὶ ἐν Αἰγύπτῳ γνωστὸς ὡς γεωπόνος ὁ Παναγιώτης Κυπριάδης ἢ Παντελάκος. Τοὺς οἰκείους του συλλυπούμεθα.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ἡ Διεκπεραίωσις τῆς ἐφημερίδος παρακαλεῖ τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τοὺς τυχὸν μὴ λαμβάνοντας ἐγκαίρως τὸ φύλλον, ὅπως εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὰ γραφεῖα μας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν τοὺς συμπολίτας μας Κυθηρίους ὅτι μετεφέραμεν τὸ ἐν Πειραιεῖ καφενεῖον μας ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Σωκράτους ἀριθ. 104 ἔναντι τοῦ Ὡρολογίου Βρυώνη ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «ΝΕΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ».

Ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι πάντες θέλουσι ἐξακολουθήσῃ νὰ παρέχωσι καὶ εἰς τὸ νέον καφενεῖον μας τὴν ὑποστήριξίν των.

Τοὺς διαβεβαιοῦμεν δὲ ὅτι θέλουσι τυγχάνει τῶν αὐτῶν εὐκολιῶν ὧν καὶ πρότερον ἀπελάμβανον, ἐν συνδυασμῷ πάντοτε πρὸς τὴν ἐκλεκτὴν ποιότητα τῶν ποτῶν, καὶ τὴν ἄκραν καθαριότητα καὶ περιποίησιν τοῦ προσωπικοῦ μας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 30 Μαρτίου 1925

Ὁ διευθυντὴς

ΠΑΝ. Γ. ΣΟΥΡΗΣ

ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΕΙΟΝ

Ο "ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ,,

Θ. ΠΑΝΑΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΣΤ. ΔΕΔΕ

ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 8

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Διαρκὴς παρακαταθήκη

ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΟΙΚΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι

ΤΟΥ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ Δ. & Ε. ΔΕΡΤΑ

ΠΡΩΗΝ Κ. Β. ΒΑΡΚΑ

Διὰ τὰς παραγγελίας τῶν ἐπαρχιῶν ἰδιαιτέρα προσοχὴ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ

ΣΙΔΗΡΙΚΑ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΕΜ. ΑΡΩΝΗ

ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ 21

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 56

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Αἴτησις Δ. Δημητρίου.

Ἐγὼ εἶμαι σχεδὸν προστάτης οἰκογενείας διότι ἔχω γονεῖς σχεδὸν γέροντας καὶ ἀδελφὴν σχεδὸν ἄρρωστη. Ἔχω καὶ ἀδελφὸ ὁ ὁποῖος εἶναι κληρωτὸς σχεδὸν καὶ δὲν ἔχουν κανέναν σχεδὸν νὰ τοὺς κυττάξῃ. καὶ διὰ τοῦτο ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ μοῦ παραχωρήσετε ἄδειαν, διότι εἰς καιρὸν ὅπου ἔφυγα ἄφησα ὅλες σχεδὸν τῆς ἐργασίες μου μονάχες καὶ οἱ γονεῖς μου δὲν εἶναι εἰς θέσιν σχεδὸν νὰ τῆς κυττάξουν.

8ος Λόχος

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναφέρω κύριε Διοικητά, ζητῶ ἄδειαν κανονικὴν γιὰ λόγους κινητῆς καὶ ἐγκρεμῆς ἀκίνητης περιουσίας, καὶ σᾶς παρακαλῶ πολὺ ἴσως δεχθῆτε τὴν ἀναφορά μου καὶ πάω καὶ τὴν τροπολογήσω.

Ὁ στρατιώτης Δ. Ράφτης

Ἀναφορὰ δεκάτη πέμπτη.

Αὐτὴ ἀνήκει εἰς τὸν στρατιώτην μου Μαργώνην Δημήτριον ἐκ Χίου τὴν καταγωγὴν ἕλκοντος.

Ἕτερος τύπος σπάνιος. Αἰώνιος γκρινιάρης, κρισιματολόγος καὶ φωνακλὰς μὲ φωνὴν ἔρρινον ἀλλὰ διαπεραστικήν. Φυγόπονος καὶ λογιώτατος. Κάποιος θὰ τοῦ εἶπε στὸ χωριό του ὅτι ἔψαλλε καλά,καὶ ἀπὸ τότε ἔσερνε εἰς τὸ γυλιό του μιὰ ἱερὰ σύνοψι τὴν ὁποίαν κουβαλοῦσε πότε σ' τὴ βρύσι ποὺ ἐδηγοῦσε τὰ μουλάρια γιὰ πότισμα, πότε σ' τὴ βοσκή, πότε ὅταν γύριζε μὲ τὸ μουλάρι του φορτωμένο μὲ τρόφιμα ψάλλοντας τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια τροπάρια, καὶ μὴ ἀφήνοντας σὲ ἡσυχία τοὺς συναδέλφους του ποῦ ἔμεναν σ' τὸν ἴδιο θάλαμο μ' αὐτόν.

Μιὰ μέρα τὸν κλώτσησε ἕνα μουλάρι λίγο πολὺ σ' τὸν ἄγκωνα, καὶ μ' αὐτὸ ἐπέρασε σαρανταπέντε μέρες σ' τὸ θάλαμο ψάλλοντας τροπάρια ἀπὸ τὴ σύνοψι.

Τὸν κάλεσα μιὰ μέρα καὶ τὸν ἐρωτῶ:

— Μαργώνη: Πότε τέλος πάντων θὰ γίνῃς καλά: Ὁ γιατρὸς ἐβαρέθηκε πλὴν νὰ σὲ βλέπῃ κάθε μέρα εἰς τὸ βιβλίο τῶν ἀσθενῶν καὶ θὰ σὲ τιμωρήσῃ αὐστηρῶς.

— Ἐγὼ ἐν παένω κυρλοχαὲ σακάτης εἰς τὴ γυναῖκα μου! Μοῦ ἀπήντησε.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ἔπειτα ἀπὸ πενῆντα μέρες τεμπελιᾶς, ἐκρέμασε τὸ χέριτου σένα μαντῆλι ποῦ εἶχε ἐξαρτύσει ἀπὸ τὸ λαιμό του, σὰν νὰ τοῦ εἶχε σπάσῃ ἐκείνη τὴ στιγμή.

Γιὰ νὰ τὸν κάμω καλὰ τὸν διόρισα μάγερα. Καὶ τότε ἔλυσε τὸ χέρι, καὶ ἅρπαξε μὲ ὑπερηφάνεια τὴν πληὸ μεγάλη κουτάλα, καὶ ἀνακάτευε τὰ φασόλια ποῦ ἔβραζαν μέσα σ' τὸ τεράστιο οὐλαμοκάζανο.

Ὅταν δὲ οἱ μάγειροι ἐκάθηντο γύρω γύρω γιὰ νὰ καθαρίσουν πατάτες ἢ κρεμμύδια γιὰ τὸ συσσίτιο, τότε ὁ Μαργώνης τοὺς ἔβαζε μὲ τὸ ζόρι νὰ τοῦ κρατοῦν τὸν ἴσιο εἰς τὰ τροπάρια ποῦ ἔψαλλε ἀπὸ τὴν σύνοψι.

Καὶ ἂν κανένας τοῦ χαλοῦσε τὸ χατῆρι ἢ τὸν κορόϊδευε, τότε ἤρχετο καὶ μοῦ τὸν κατήγγελε πῶς ἔτρωγε διπλῆ τάχα μερίδα ἀπὸ τὸ συσσίτιο!

Τέτοιος ἐν ὀλίγοις ἦτο ὁ δράστης τῆς ἀκολούθου δεκάτης ἕκτης ἀναφορᾶς.

Ἀξιότιμε κύριε λοχαγέ μου

Λαμβάνω τὴν ἀξιέραστον τιμὴν ν' ἀναφέρω ὑμῖν ἣν γὰρ πεποιθυῖα ἔχω εἰς τὴν καλοκαγαθίαν σας ἣν ἐτῶ τριακονθήμερον ἄδειαν ἕνεκα εἶμαι ὀρφανὸς καὶ ἦμεθα δύο ἀδέλφια καὶ γὼ ἔγγαμος μὲ δύο τέκνα καὶ ἓν τὸ ἀναμενούμενον.

Λοιπὸν περικαλῶ τὴν σεβαστή σας διοίκησι ὅπως ἐγκρίνῃ τὴν ἄδειάν μου.

Μαργώνης Δ.

6ος Λόχος

Ὁ στρατιώτης Γ. Φράγκος λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν σεβαστὴν διοίκησιν τοῦ λόχου του ὅτι ζητεῖ ἄδειαν διὰ τοὺς ἑξῆς σπουδαίους λόγους. Ὑπάρχων μονόπαις καὶ ἔχων γονεῖς προχωρημένης ἡλικίας θέλει νὰ ὑπάγῃ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴν περιουσία του καὶ τὴ γυναῖκα του.

8ος Λόχος

Αἴτησις

Ὁ στρατιώτης Κάζολας Σταῦρος ζητῶ ἀκρόασιν λοχαγοῦ καὶ ἡ ἀκρόασίς μου ἀποτείνεται δι' ἄδειαν κανονικὴν διὰ τὸ χωρίον Ἐλάτα τῆς Χίου. Διότι ἔχω ἀπόλυτον ἀνάγκην καθότι εἶμαι σύζυγος καὶ προστάτης οἰκογενείας ἤτοι συζύγου μετὰ τέκνου ποὺ πρόκειται.

7ος Λόχος

Ὁ στρατιώτης Σ. Σ. Μονογυιὸς

Λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν τοῦ λόχου του ὅτι ζητεῖ ἄδειαν διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους.

Ὑπάρχων προστάτης μητρὸς καὶ συζύγου ἀσθενικοῦ χαρακτῆρος χωρὶς νὰ ἔχουν τὸν ἐλάχιστον προστάτην. Καὶ ἔχων κτηματικὴν ἀσπεροειδῆν περιουσίαν εἰς τὸν ἀέρα θέλει νὰ ἐξασφαλήσῃ αὐτήν!

8ος Λόχος

Ὁ στρατιώτης Νοτίδης Ι.

Λαμβάνει τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρῃ ὅτι αἰτεῖ τὴν ἄδειαν διὰ λόγους ἐπιτακτικούς. Πρῶτον εἶμαι παλαιοτέρας κλάσεως στρατιώτης καὶ προστάτης γηραλέων γονέων. Εἶνε ἀνάγκη νὰ μεταβῶ εἰς τὸ σπῆτι μου διότι μὲ χρειάζεται ἡ γυναῖκα μου διὰ τὴν λιμώττουσαν μητέρα της!

2ος Λόχος

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ μοῦ παραχωρηθῇ ἄδεια διὰ λόγους ὅπου ἔχω μαγαζὺ καὶ πληρώνω νοῖκι, καὶ λειτουργεῖ μὲ ξένον ἄνθρωπο, καὶ ἔχω τὴ γυναῖκα μοναχή, καὶ δὲν ξεύρω τί μοῦ γίνεται!

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως ἐν κάτῳ Κρούσοβο Φλῆμος Ἀντ.

Πρώτη διμοιρία πολυβόλων

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω εἰς τὴ σεβαστὴ διοίκησι τοῦ λόχου μου ὁ στρατιώτης Μπόλας Κωνσταντῖνος, ὅτι εἶμαι μονόπαις, χωρὶς ἀδερφό, χωρὶς ἀδελφή, χωρὶς μητέρα, καὶ μονάχα πατέρα ἑπέρηςο περίπου, τυγχάνων ἔγγαμος πατὴρ δὲ δύο τέκνων, ἡ δὲ σύζυγός μου ποῦ ἔγραψε ὅτι εἶνε ἔγκυε τούτον τὸν μῆνα, δὲν τὸ ἐγνώριζα ἀκόμη ἐπειδὴ ἔχω νὰ λάβω γράμμα ἀπὸ τὸν οἶκο μου ἀπὸ τὰς 30 Νοεμβρίου, καὶ θέλω νὰ μοῦ χορηγηθῇ ἄδεια τὸ αἴτιον οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν.

Ὁ στρατιώτης Μπόλλας Κων.

8ος Λόχος

Αἴτησις στρατιώτου Φτυόρη Δ.

Πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοικησίν του

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω τὴν σεβαστὴν διοίκησιν ὅπως μοὶ χορηγηθῇ τριακονθήμερος ἄδεια κανονικὴν ἀπουσίας διὰ Χίον ἕνεκεν ἀπολύτων ἀναγκῶν μου.

1ον) Διότι τυγχάνω προστάτης μητρὸς ὀγδοηκοντούτιδος περίπου μετὰ τῆς συζύγου μου.

2ον) Διότι ἔχω κτηματικὴν τινὰ περιουσίαν ἣν ἀφῆκα ἐκτεθειμένην καὶ δὴ ἐκ Πορτοκαλέων κλπ. ἣν ἕνεκεν τοῦ χειμῶνος ἐπόμενον νὰ καταστραφῇ, διότι δὲν ἐπρόφθασα κατὰ τὴν ἐπιστράτευσι ν' ἀφήσω ἀντιπρόσωπον αὐτῶν.

3ον) Διότι ὅπως γνωρίζει ἡ σεβαστὴ Διοίκησις τυγχάνω ἐπίστρατος.

4ον) Διότι πρὸ δέκα ἡμερῶν τῆς ἐπιστρατεύσεως εἶχον τὸ ἀτύχημα νὰ ἐπανδρευθῶ καὶ οὕτω ἀφῆσα ἐκτεθειμένην τὴν ψυχὴ σύζυγόν μου εἰς τὴ μητέρα μου!

Εὐπειθέστατος ὁ αἰτῶν
Φτυόρης Δ.

Καὶ ἤδη ἂς ἀναγνώσωμεν τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ἀναφορὰν τὴν καὶ τελευταίαν ἐκ τῆς πληθώρας τῶν εὑρισκομένων ἐπὶ τοῦ γραφείου μου.

Πρόκειται περὶ παροχῆς ἀδείας εἰς τὸν στρατιώτην μου ἔχοντα ὄντως μεγάλας ἀνάγκας, καὶ γνωρίζοντα νὰ ἐξωτερικεύῃ διὰ τρόπου λίαν ἐκφραστικοῦ ὅλα τὰ αἰσθήματα τῆς ἐκ τῶν προτέρων εὐγνωμοσύνης του.

Κύριε λοχαγέ μου.

Ἐγὼ ὁ Παντογιάννης Σταῦρος θέλω νὰ μοῦ δώσετε ἄδεια, ἕνεκεν ποῦ ἔχω μεγάλες ἀνάγκες. Θέλω νὰ εἰσπράξω ὅλα τὰ καθυστερούμενα ποῦ χρωστῶ, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ βοηθήσετε καὶ θὰ σᾶς εἶμαι διὰ βίου!

Ὁ στρατιώτης σου ὁ παραπάνω.

Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ ἔπιασε τόπο καὶ ὁ Παντογιάνης ἐπῆρε ἄδεια! Ἐπῆγε εἰς τὸ χωριό του γιὰ νὰ εἰσπράξῃ «ὅσα χρωστοῦσε» ὅπως ἔλεγε, καὶ ἐγύρισε μὲ μαυρισμένα μοῦτρα.

Εἶχε εἰσπράξει μερικὲς γροθιὲς καθυστερούμενες ποῦ τοῦ ὤφειλαν καὶ τοῦ τὰς ἐπλήρωσαν μὲ τόκο.

— Κυρλοχαγέ μου! Δὲν φταίω ἐγώ! Μοῦ ἀποκρίθηκε ὅταν τὸν ἠρώτησα γιὰ τὰ χάλια ποῦ εἶχαν τὰ μοῦτρα του.— Φταῖνε οἱ κακοὶ χρεωφειλέτες! Σὰν νὰ τοὺς γύρευε βλέπεις κανεὶς ἀπὸ τὰ δικά τους καὶ γι' αὐτὸ ἁρπαχτήκαμε.

Ὁ στρατιώτης μου αὐτὸς μὲ τὴν περίεργη λογική του εἶνε καὶ ἥρωας ἑνὸς κωμικοῦ ἐπεισοδίου μὲ τὸν διοικητὴν τῆς Μεραρχίας μας.

Ὅταν ἐξηντλήθησαν οἱ πόροι τοῦ χόρτου εἰς τὴν περιφέρειάν μας, καὶ τὰ κτήνη τοῦ σώματός μας ἤρχισαν νὰ ψοφοῦν τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου ἕνεκα ἐλλείψεως τροφῆς, ἡ Μεραρχία διέταξε νὰ τὰ θρέψωμε μὲ ἄχυρο ἐξοικονομοῦντες ὅπως ὅπως ἀπ' αὐτὸ καὶ ἀπ' ὅπου καὶ ἂν εὑρίσκαμε.

Ἐπειδὴ ὅμως οὔτε ἀπ' αὐτὸ δὲν ὑπῆρχε εἰς τὴν ἐπισταθμία μας, τὸ Σύνταγμα μὲ διέταξε μιὰ μέρα νὰ στείλω πενῆντα ἄνδρες ἀγγαρεία μὲ ἰσάριθμα ἄδεια σακκιὰ εἰς τὴν πλάτη τους νὰ κουβαλήσουν μερικὲς ὀκάδες ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸ μας χωριὸ δυὸ ὧρες πάνω κάτω μακρυά.

Ἔτσι λοιπὸν φορτωμένοι τὰ ἄδεια σακκιά, κατεβαίνανε οἱ ἄνδρες μου τὸν κατήφορο πρὸς τὸ Στρυμῶνα.

Σὰν ἔφθασαν ὅμως μπροστὰ σ' τὴ Τέφυρα τοῦ ποταμοῦ, ἔξαρνα ξετρυπώνει ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη ὁ Μέραρχός μας πηγαίνοντας γιὰ ἐπιθεώρησι τοῦ τάγματος ποῦ φύλαγε τὴ Γέφυρα νὰ μὴ τὴν ἀνατινάξουν οἱ σύμμαχοι.

Ὁ διάβολος ἔκαμε μπροστὰ εἰς τοὺς στρατιώτας μου νὰ βαδίζῃ ὁ Παντογιάννης μὲ τὸ σακκί του σ' τὸν ὦμο.

Μόλις ὁ Μέραρχος τὸν εἶδε νὰ τραβᾷ ἐμπρὸς μὲ σκυμένο τὸ κεφάλι χωρὶς νὰ σταθῇ νὰ χαιρετίσῃ ὅπως ἔκαμαν οἱ ἄλλοι, τὸν ἔκραξε νὰ σταματήσῃ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΟΙ ΚΑΣΙΜΑΤΑΙ

Τὸ συχνότερον ὄνομα τὸ ὁποῖον ἀπαντᾶται εἰς ἀμφοτέρους τοὺς δήμους τῆς Νήσου μας εἶναι τὸ ὄνομα ***Κασιμάτης*** τὸ καὶ ἀρχαιότερον.

Οἱ Ἑνετοὶ ἀπὸ τὸ 1205 ἔλαβον κατοχὴν τῆς Νήσου κατόπιν παρεχώρησαν ταύτην ὡς Φέουδον, εἰς τὴν ἐκ πατρικίων οἰκογένειαν Venier. Οἱ ἀπόγονοι ταύτης ἀπέστειλαν ἐκ Κρήτης εἰς Κύθηρα μίαν οἰκογένειαν μὲ τὸ ἐπώνυμον ***Κασιμάτη,*** ὅπως διευθετήσῃ τὰ τῆς νήσου, ὡς προκύπτει ἐκ θεσπίσματος λατινιστὶ γεγραμμένου, τῆς 16 Ὀκτωβρίου 1316, ἐκδοθέντος ἐντὸς τοῦ φρουρίου Κυθήρων, παραχωρήσαντες προνόμια καὶ ἐγγυήσεις εἰς αὐτήν.

Τὸ ἐν λόγῳ θέσπισμα φαίνεται γεγραμμένον εἰς μίαν βίβλον ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἅπαντα τὰ προνόμια τῆς οἰκογενείας Κασιμάτη, ἡ δὲ βίβλος αὐτὴ προσήχθη ὑφ' ἑνὸς τῶν διαδόχων τῆς τελευταίας εἰς τὸν προβλεπτὴν Κυθήρων Μάρκον Βενιέρ τὸ ἔτος 1709, καὶ διαταγῇ τούτου κατεχωρίσθη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς διοικήσεώς του ἅτινα σώζωνται εἰς τὸ δημόσιον ἀρχειοφυλακεῖον Κυθήρων. Ἐκ τῆς οἰκογενείας ἐκείνης κατάγονται οἱ πολυπληθεῖς ***Κασιμάται*** τῶν Κυθήρων.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΑΜΥΓΔΑΛΗΣ

Διὰ τοὺς ἐν τῇ νήσῳ μας καὶ εἰς τοὺς κήπους τῶν καλλιεργοῦντας τὴν Ἀμυγδαλὴν παραθέτομεν ἐνταῦθα συμβουλάς τινας χρησίμους.

Ἡ ἀσθένεια ἢ μᾶλλον καταστρεπτικὴ τῆς Ἀμυγδαλῆς εἶνε ἡ ***κομμίωσις*** κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δένδρα κατ' ἀρχὰς μὲν σταματοῦν τὴν βλάστησίν των, ἀργότερον δὲ διάφορα μέρη τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν κλάδων παρομοιάζουν ἀπεξηραμμένους φλοιούς, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκρέει ἰξῶδες ὑγρόν, τὸ κόμμι (γόμα).

Κατὰ τὰς ἠπιωτέρας μορφὰς αἱ ἀμυγδαλαὶ παραμένουν καχεκτικαὶ 1—2 ἔτη κατορθώνουν δὲ ἀργότερον ν' ἀναλάβουν πάλιν, ἰδίως ὅταν τὸ ἔδαφος ὅπου ζοῦν δὲν εἶνε ὑγρόν, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι ἡ ὑγρασία ὑποβοηθεῖ τὴν ἀσθένειαν, εἰς τὰς βαρυτέρας ὅμως μορφὰς αἱ πληγαὶ περιζώνουν τὸν κορμὸν καὶ κατὰ τὸ 3ον ἔτος τὰ δένδρα ξηραίνονται τελείως, ἀφοῦ μεταδώσουν τὸ μικρόβιον τῆς κομμιώσεως καὶ εἰς τὰ ἄλλα δένδρα.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ εἶνε ἀνάγκη νὰ δώσωμεν μίαν συμβουλήν, ***ἡ ὁποία ἰσχύει δι' ὅλας τὰς ἀσθενείας ὅλων τῶν δένδρων:***

Ὁ καλὸς δενδροκόμος ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ τὰς ἀσθενείας, τοῦτο δὲ καθίσταται εὔκολον, ὅταν ἐκλέγῃ τὰ κατάλληλα δένδρα δι' ἕκαστον μέρος καὶ τὰς καταλλήλους ποικιλίας π. χ. ***διὰ τὴν Ἀμυγδαλὴν ν' ἀποφεύγῃ τὰ ὑγρά μέρη,*** μετὰ δὲ τὴν ἐμφύτευσιν νὰ μὴ παραμελῇ τὰ δένδρα του καὶ τὰ ἐνθυμῆται μόνον κατὰ τὴν ἐσοδείαν, ἀλλὰ νὰ τὰ περιποιῆται καὶ νὰ τὰ ἐπιβλέπῃ τακτικῶς ***φροντίζων διὰ τὸ τακτικὸν αὐτῶν καθάρισμα.***

Διὰ νὰ προλάβωμεν λοιπὸν τὴν κομμίωσιν τῆς Ἀμυγδαλῆς ἀποφεύγομεν πρῶτον τὰς φυτεύσεις ἐπὶ ὑγρῶν ἐδαφῶν. Δεύτερον ἀποφεύγομεν τὰ συχνὰ ποτίσματα. Τρίτον δὲν λιπαίνομεν μὲ νωπὴν (ἀχώνευτην) κόπρον. Τέταρτον ἀποφεύγομεν τὰς μεγάλας πληγὰς τῶν δένδρων κατὰ τὸ κλάδευμα καὶ ἐπαλείφομεν τὰς τυχὸν προξενηθείσας πληγὰς μὲ οἱονδήποτε βάλσαμον τῶν δένδρων (ρητίνην μὲ ἔλαιον ἢ μὲ κατράμι κλπ.). Καὶ πέμπτον ἀποφεύγομεν τὰ κεντράδια ἀπὸ δένδρα προσβεβλημένα ἀπὸ κομμίωσιν. Πρὸς θεραπείαν δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐκτελοῦμεν τὰ ἑξῆς:

1ον — Μόλις ἀναφανοῦν τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς κομμιώσεως κόπτωμεν ἢ ἀποξέομεν τὰ πάσχοντα μέρη ἕως ὅτου φθάσωμεν εἰς τὸ ὑγιὲς μέρος, τὰς δὲ πληγὰς ἀλείφομεν μὲ πίσσαν, καλύτερον ἀκόμη καυτηριάζομεν τὸ μέρος μὲ ὑδροχλωρικὸν ὀξύ.

2ον — Τὸ ἔδαφος πρέπει δι' ἐπανειλημμένων ὀργωμάτων νὰ ἀερίσωμεν, νὰ ρίψωμεν δὲ καὶ 8—10 ὀκάδες ἀσβέστου μὴ ἐσβεσμένης εἰς λεπτὰ στρώματα πέριξ τοῦ δένδρου.

3ον — Λιπαίνομεν τὸ ἔδαφος κατὰ προτίμησιν διὰ χημικῶν λιπασμάτων πλουσίων εἰς φωσφορικὸν ὀξύ.

4ον — Τὰ ἀποξηραθέντα δένδρα ἐκριζώνομεν μετὰ τῶν ριζῶν, ἐντὸς δὲ τοῦ ἀνοιχθέντος λάκκου καίομεν τὰς ρίζας καὶ ἄχυρα πρὸς ἀπολύμανσιν τοῦ ἐδάφους.

Ἄλλαι σοβαραὶ παθήσεις τῆς Ἀμυγδαλῆς εἶνε ἡ ***φθειρίασις*** καὶ ἡ ***ψωρίασις*** κοινῶς μελίγκρα ὀφειλόμεναι εἰς μικρὰ ζωΰφια (ἔντομα), τὰ ὁποῖα ζῶσιν εἰς τρυφεροὺς βλαστούς, τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη. Αἱ ἀσθένειαι αὗται παρουσιάζονται ὑπὸ κακοήθη μορφὴν καὶ δυσκολώτατα θεραπεύονται εἰς δένδρα κακῶς κλαδευμένα ὥστε νὰ μὴ ἀερίζωνται καὶ ἐν γένει εἰς παραμελημένα καὶ καχεκτικά. Τὰ εὔρωστα δένδρα τὰ καλῶς κλαδευμένα κατορθώνουν ν' ἀντισταθοῦν εἰς τὴν προσβολὴν καὶ νὰ θεραπευθοῦν σὺν τῷ χρόνῳ.

Εἰς τὰ προσβεβλημένα δένδρα ἐφαρμόζομεν τὴν ἀκόλουθον θεραπείαν:

Τὸ φθινόπωρον ἀποκόπτομεν καὶ καίομεν τοὺς προσβεβλημένους κλάδους. Ἐπίσης ἀποξέομεν τὰ κάτω μέρη τῶν ὁριζοντίων κλάδων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχουν ἐπικαθήσει τὰ ζωΰφια καὶ ἐπαλείφομεν τοὺς κλάδους μὲ μίαν βούρτσαν διὰ διαλύσεως πυκνῆς 50 ὀκ. ἀσβέστου νωπῆς καὶ 4 ὀκάδων θειϊκοῦ σιδήρου εἰς 100 ὀκάδας ὕδατος.

Πρὸς παρεμπόδισιν δὲ τῆς ἀνόδου τῶν ζωϋφίων ἐκ τοῦ ἐδάφους πρὸς τὰ δένδρα καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεταδόσεως καὶ εἰς τὰ ὑγιᾶ τοιαῦτα ἐπαλείφομεν κατὰ τὴν ἄνοιξιν κυκλοτερῶς τὸν κορμὸν εἰς 30 ἑ. μ. ἀπὸ τοῦ ἐδάφους μὲ κατράμιον διαλελυμένον εἰς ἀμόργιον ἐλαίου (μοῦργαν), τὴν δὲ διάλυσιν ἐκτελοῦμεν ἐπὶ μετρίας πυρᾶς θέτοντες 7 μέρη κατραμίου καὶ 3 μέρη ἀμόργης.

Κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος ραντίζομεν τὰς προσβεβλημένας Ἀμυγδαλὰς μας μὲ διάλυσιν 1 ο/ο Lysol (Λυζόλης), τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦμεν ἀμέσως, τὸ δὲ ράντισμα γίνεται διὰ τῶν ἰσχυρῶν ψεκαστήρων τῶν δένδρων τὸ πρωῒ μόλις διαλυθῇ ἡ δρόσος, ραντιζομένων τῶν βλαστῶν καὶ τῶν κάτω μερῶν τοῦ φύλλου ὡς καὶ τοῦ κάτου μέρους τῶν ὁριζοντίων κλάδων, πρέπει δὲ νὰ ἐπαναλαμβάνεται μετὰ 5 ἡμέρας.

Τὰ ραντίσματα γίνονται συνεχῶς ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως ἕως τέλους τοῦ θέρους μέχρι τελείας ἐξοντώσεως τῶν ζωΰφίων.

Εὐνόητον εἶνε ὅτι, ἐὰν δὲν γίνῃ ἡ θεραπεία κανονική, διὰ καταλλήλου καθαρισμοῦ καὶ καύσεως τῶν προσβεβλημένων κλάδων, καὶ ἂν δὲν γίνουν αἱ ραντίσεις εἰς τὴν ὡρισμένην ἐποχήν, καὶ δὲν ἐπαναληφθοῦν αὗται ἐγκαίρως, τὰ καταπληκτικῶς πολλαπλασιαζόμενα ζωΰφια ἀναφαίνονται μετ' ὀλίγον καὶ ἐπαναλαμβάνουν δραστηριωτέραν τὴν καταστροφήν των.

Ἡ τελεία καταστροφὴ τῶν βλαβερῶν ζωϋφίων τῶν δένδρων ἐπιτυγχάνεται σήμερον διὰ τῆς νέας ἐφευρέσεως τῶν δηλητηριωδῶν ἀτμῶν τοῦ κυανιούχου καλίου. Ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως τοῦ συστήματος αὐτοῦ παρουσιάζει ἀρκετὰς δυσκολίας καὶ πολλοὺς κινδύνους διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν χρῆσιν τοῦ κυανιούχου καλίου.

ΜΙΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ὁ ἐκ Μυλοποτάμου ἱερομόναχος Γρηγόριος Λογοθέτης, ἀπεμνημόνευσε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὸ κάτωθι Κυθηραϊκὸν χρονικόν:

1780. Φεβρουαρίου πρώτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος Δευτέρα.

Ἔγινεν ἐπανάστασις ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, μάλιστα ἀπὸ τὰ Μητάτα καὶ ἔξω ἐναντίον τοῦ αὐθέντος Πρεβεδούρου Πέτρου Μαρτζέλου, ὅπου ἦτο κατοικημένος εἰς τῆς Κυρᾶς τὸ χωρίον (Ποταμοῦ) κάννοτας πολλαῖς ἀδικίαις καὶ μὴ ὑποφέροντες οἱ ἄνθρωποι ἐσυνάχθησαν πλῆθος στοχαζόμενοι νὰ τὸν σκοτώσουν, ὅμως ἐγλύτωσε καὶ ὕστερα ἔγινε μεγάλη παίδευσις εἰς τοὺς δύο Καλουτσιάνους, τὸν σιὸρ Τζώρτζη καὶ Ἐμμανουὴλ, τὸν υἱὸν του καὶ σιὸρ Ἐμμανουὴλ Κασσιμάτη τὸν Ραγγιονάτον, λέγοντας πῶς αὐτοὶ ἦτον ἡ αἰτία τοῦ σκανδάλου μὲ μερικοὺς ἀπὸ τὰ χωρία, ὥστε τοὺς ἄνωθεν ἄρχοντας καὶ δύο ἱερεῖς ἀπὸ τὸ χωρίον, τὸν Παππᾶν Γεώργιον Ἀρώνην καὶ Παππᾶν Παναγιώτην Διακάκην τοὺς ἐπῆραν εἰς τὴν Βενετίαν καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὰ βάσανα, μάλιστα τοὺς ἱερεῖς (ὡς χωρικοὺς) τοὺς ἔβαλαν εἰς τὰ καμαρότα (φυλακὰς) ὅπου ἔλειψεν ὀλίγον νὰ χαθοῦν.

1781, Σεπτεμβρίου. Ἐσώθη ὁ Δεσπότης Νεόφυτος Καλούτσης Μιχαλάκης ζήσας χρόνους 5, καὶ 5 μῆνας ὡς ἀρχιερεὺς λέγουν πῶς τὸν ἐφαρμάκωσε μὲ τὸν καφφὲ ὁ ἄνω Πρεβεδοῦρος Μαρτζέλος, ὡσὰν ποῦ ἦτο συγγενὴς, ἤγουν κουνιάδος τοῦ Τζώρτζη Καλούτση.

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΤΣΩΝΗΣ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Κατὰ τὸ 1792, κατέπλευσεν εἰς Κύθηρα ὁ περίφημος Ἀρματωλὸς καὶ ναύαρχος Λάμπρος Κατσώνης, ἄγνωστον πρὸς τίνα σκοπόν. Ἴσως μετὰ ναυμαχίαν τινὰ πρὸς τοὺς Τούρκους. Τὸ γεγονὸς μνημονεύει ὁ ἱερομ. Λογοθέτης ὡς ἑξῆς:

1792. Ἦλθε κάποιος ἄνθρωπος Ρουμελιώτης, λεγόμενος Λάμπρος Κατσώνης ἐκ Λεβαδείας ὡσὰν Γενεράλες μὲ τὴν ἀρμάδα ἰδικήν του, καὶ μὲ παντιέραν Μοσχοβικὴν καὶ ἔκαμε μεγάλαις ἀνδραγαθίαις διὰ θαλλάσσης ὅπου ἐκαταχάλασε πολλὰ καράβια τοῦ Τούρκου.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ὁ φιλόλογος κ. Ν. Καλούσης διορισθεὶς ὡς δευτεροβάθμιος καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν Ποταμῷ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον τῶν ἀρρένων ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Τοιουτοτρόπως συμπληροῦται εἰς τρεῖς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου τὸ ὁποῖον οὕτω θὰ βαδίσῃ ἀνετώτερον εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ του.

Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ ὁ κ. Καλούσης ἀντιλαμβανόμενος πόσον ὁ τόπος μας ἀγαπᾷ τὴν μάθησιν, θὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατὸν ὅπως ἀνταποκριθῇ τελείως εἰς τὸ καθῆκόν του.

ΕΚΛΙΠΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

Κύπτουσαι ὑπὸ τὴν ὀδύνην τῆς Ἐθνικῆς συμφορᾶς καὶ τὰς μεταλλαγὰς τῆς Μοίρας, φεύγουν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης αἱ μορφαὶ ἐκεῖναι αἵτινες ἐπὶ μακρὸν ὑπῆρξαν τὸ καύχημα τῶν Ἑλλήνων τῆς Σμύρνης, καὶ οἱ στῦλοι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζετο ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Μία τοιαύτη μορφὴ ἦτο καὶ ὁ πρὸ ὀλίγου ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσας ἰατρὸς ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ ὁ μεγάλος ἐπιστήμων συμπολίτης, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη δὲν περιορίζετο μόνον εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἰωνίας, ἀλλ' ἐξετείνετο παντοῦ ὅπου ἐτιμᾶτο ἡ ἰδιοφυΐα καὶ ἡ τελεία ἐπιστημονικὴ κατάρτισις.

Ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς τοῦ ὁποίου ὁ μεταστὰς ἀπετέλει ἐπίλεκτον μέλος, μετὰ βαθείας θλίψεως ἐπληροφορήθη τὸν θάνατόν του. Τὴν θλῖψιν ταύτην ἀπηχοῦσα ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» ἐκφράζει πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ διαπρεποῦς ἐπιστήμονος θερμότατα συλλυπητήρια.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ

Ἕνας πλούσιος γαιοκτήμων τῶν περιχώρων τοῦ Μονταργκὶς ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε εἰς τὸ Παρίσι, ἐδέχθη τὸ γυιὸ ἑνὸς τῶν κολλήγων του καὶ τὸν ἐκράτησε εἰς τὸ τραπέζι.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ γαιοκτήμων ὁ ὁποῖος ἔτυχε νὰ ἔχῃ καλὴ διάθεσι, στρεφόμενος πρὸς τὸν νεαρὸν ἀγρότην τὸν ἠρώτησε γελῶντας ἐμπρὸς εἰς τὴ γυναῖκά του.

— Ἔ! Λοιπὸν Ζακλό; Ὑπάρχουν πολλοὶ κερατάδες πέρα κεῖ εἰς τὴν περιοχή μας;

— Ὤ! Βέβαια, κύριε, ὑπάρχουν. Ἀλλά...

— Ἀλλά ... τί; Ἠρώτησεν ὁ γαιοκτήμων περίεργος.

— Ὤ! Κύριε! Δὲν ὑπάρχουν βέβαια τόσοι πολλοὶ παρὰ μόνον ὅταν ἔρχεσθε σεῖς ἐκεῖ! Ἀπήντησεν ὁ νεαρὸς σατανὰς Ζακλό.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

ΟΙ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΚΑΙ Η "ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

Ὅσοι Κυθήριοι ἐνθυμοῦνται τὴν πετρώδη ἴσως ἀλλὰ καὶ τόσον πάντοτε προσφιλῆ νῆσον μας, θὰ πρέπει νὰ ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐκδότη τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων».

Διότι ἡ συμπαθητικὴ αὐτὴ ἐφημεριδοῦλα μᾶς φέρει τόσον κοντά μας, μὲ ὅλας τὰς ὡραίας ἀναμνήσεις, τὴν ἀγαπημένη μας Πατρίδα. Οἱ Κυθήριοι τοὐλάχιστον τῆς Αἰγύπτου, μὲ εἰλικρινῆ συγκίνησιν ὑποδέχονται τὴν «Φωνὴν τῶν Κυθήρων» ἡ ὁποία μὲ τὴν τόσον ἐνδιαφέρουσαν αὐτοὺς ὕλην της, τοὺς φέρει ἐμπρός των ὁλοζώντανα πρόσωπα καὶ μέρη τόσον ἀγαπημένα. Διότι τὸ ἀγαποῦμε ὅλοι οἱ Κυθήριοι τὸ νησί μας. Τὸ ἀγαποῦμε καὶ θὰ ἀπέδειχναν ὅλοι ἐμπράκτως τὴν ἀγάπη τους αὐτή, ἂν ὑπῆρχε κάποιος ποὺ νάπαιρνε τὴν πρωτοβουλία καὶ νὰ συγκεντρώσῃ ὅλες τὲς καλὲς θελήσεις, καὶ νὰ δώσῃ κατεύθυνσι πρακτικὴ στὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπη ποὺ αἰσθάνονται ὅλοι οἱ Κυθήριοι γιὰ τὸ νησί μας. Ἐμεῖς τὸ ἐλπίζομε αὐτό. Σήμερα, αὔριο, μεθαύριο, εἴτε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, εἴτε ἀπὸ τὴν Ἀμερική, εἴτε ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, εἴτε καὶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἢ τὸν Πειραιᾶ, θὰ εὑρεθῇ κανεὶς ποὺ μὲ θέλησι καὶ ἐνεργητικότητα θὰ συγκεντρώσῃ τὴν κοινὴ ἀγάπη τῶν Κυθηρίων μὲ τὴν πατριδοῦλα τους, καὶ θὰ μπορέσῃ ἔτσι τὸ νησάκι μας νὰ σιάξῃ καὶ τὴν συγκοινωνία του, καὶ τοὺς δρόμους του, καὶ τὰ σχολεῖα του, νὰ μπορέσῃ ν' ἀναπτύξῃ τὴν γεωργία του, τὴν βιομηχανία του, καὶ νὰ βελτιωθῇ ἡ ζωὴ γιὰ κείνους ποὺ μένουν σ' αὐτό, καὶ νὰ προσελκύωνται εὐκολώτερα, ὅσοι, ποὺ, εἴτε ἐξ αἰτίας τῆς συγκοινωνίας, εἴτε γιατὶ νομίζουν πὼς δὲν θὰ εὕρουν σ' αὐτὸ τὶς εὐκολίες τῆς ζωῆς τῆς ξενητειᾶς, διστάζουν, ἂν τὸ ἀγαποῦν νὰ τὸ ἐπισκέπτωνται συχνά.

—***Ἡ πρόοδος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Κυθηρίων.***

-***Ἡ ἀνασύστασις τῆς «Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος».***

Οἱ Κυθήριοι ἐδῶ στὴν Αἴγυπτο εἶνε ἀρκετὰ πολυπληθεῖς. Τώρα δὲ τελευταίως διακρίνονται τιμητικώτατα καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμη καὶ εἰς τὸ ἐμπόριο, καὶ εἰς τὴν βιομηχανία. Διότι δυστυχῶς καὶ μὲ τὴν Αἴγυπτον συνέβη ὅ,τι συμβαίνει τώρα μὲ τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴν Αὐστραλίαν. Οἱ πρῶτοι πρῶτοι Κυθήριοι ποῦ ἦλθαν ἐδῶ ἐπεδίδοντο εἰς χειρωνακτικὰς ἐργασίας καὶ ἐν γένει εἰς ἐργασίας ποῦ δὲν ἀπήτουν μόρφωσιν. Ἐκ τούτων ὅσοι εἶχον φυσικὴν εὐφυΐαν ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἀρκετοὶ ἐπλούτησαν, ὥστε νὰ δυνηθοῦν ν' ἀναπτύξουν τὰ παιδιά των. Καὶ σήμερον ὑπάρχει ἀρκετὸς ἀριθμὸς Κυθηρίων νέων, ἀνεπτυγμένων, μορφωμένων, γλωσσομαθῶν, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται καὶ ὡς ὑπάλληλοι, καὶ ὡς ἔμποροι, καὶ ὡς ἐπιχειρηματίαι.

Χάρις εἰς αὐτοὺς ἐγένετο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀνασύστασις τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ δρᾶσις δὲν ἐξυπηρετεῖ ὅπως θὰ ἔπρεπε καὶ τὴν νῆσον μας. Διότι, συμφωνοῦμεν καὶ ἡμεῖς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν μὲ ὅσα ἔγραψε ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων», ὅτι δηλαδὴ τὸ νὰ δώσῃ ἕνα σωματεῖον μίαν μικρὰν βοήθειαν εἰς ἕνα πάσχοντα συμπολίτην οὔτε ἐξυπηρέτησιν σημαίνει τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων, οὔτε δικαιολογεῖ τὴν ὕπαρξιν προεδρείων καὶ κανονισμῶν κ.λ.π. κ.λ.π. Καλὴ καὶ λαμπρὰ ἡ Κυθηραϊκὴ ἀδελφότης τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀλλὰ ἡ δρᾶσις της πολύ, πάρα πολὺ περιωρισμένη. Ἐνῷ ἠδύνατο τὸ πρώτης τάξεως Διοικητικόν της Συμβούλιον νὰ ἔκαμνε κυριολεκτικῶς θαύματα.

Ἀλλὰ περὶ τῶν τελευταίων τούτων θὰ γράψωμεν εἰς προσεχῆ μας ἀνταπόκρισιν, διότι ἀρκετὸν ἀπὸ τὸν πολύτιμον χῶρον τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων» κατελάβομεν σήμερον. Καὶ ἔχει τόσα ἄλλα πράγματα νὰ μᾶς πῇ ἡ καλή μας ἐφημερίδα.

Δρ. Ι. Δρυμῶνας

ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΔΙ' ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Κτήσεων τῆς Αὐστραλιανῆς Ὁμοσπονδίας ἐκοινοποίησε πρὸς τὰς Ἀτμοπλοϊκὰς Ἑταιρείας καὶ τὰ γραφεῖα μεταναστεύσεως τὰ κάτωθι:

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

1 — Γιουγκοσλαῦοι καὶ Ἕλληνες περιορίζονται εἰς 100 μηνιαίως.

2 — Πᾶς ἐνήλικος ἀλλοδαπὸς φθάνων εἰς Αὐστραλίαν κατὰ ἢ μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1925 δέον νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ποσὸν 40 λιρῶν. (Ὁ ὅρος ἐνήλικος δηλοῖ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ 18 ἐτῶν καὶ ἄνω).

3 — Προκειμένου περὶ οἰκογενείας ἀρκεῖ ὅπως τὸ ποσὸν τῶν 40 λιρῶν τὸ κατέχει ὁ πατήρ, ἐκτὸς ὅταν ὑπάρχουν ἐνήλικες ἢ θυγατέρες ἕκαστος τῶν ὁποίων ὀφείλει ἐπίσης νὰ κατέχῃ κατὰ τὴν ἀποβίβασίν του τὸ ἴδιον ποσόν.

4 — Ἀλλοδαποὶ ἐπανερχόμενοι εἰς Αὐστραλίαν μὲ εἰσιτήριον ἐπιστροφῆς καὶ κατόπιν ἐπισκέψεως εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον (Ἀγγλίαν) ἢ τὴν Εὐρώπην, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχουν τὰς 40 λίρας.

5 — Οἱ Γιουγκοσλαῦοι οἱ διευθυνόμενοι μέσῳ Αὐστραλίας εἰς Νέαν Ζηλανδίαν ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω περιορισμῶν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Η "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ,, ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἡ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων» μὲ ἰδιαιτέραν ὅλως χαρὰν πληροφορεῖται τὴν πρόοδον τῶν ἐν Ἀμερικῇ συμπολιτῶν μας Κυθηρίων.

Εἰς τὴν χώραν ἐκείνην τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου, τὰ τίμια καὶ ἐργατικὰ τέκνα τῆς Νήσου μας σφυρηλατοῦν ἀθορύβως ἀλλὰ σταθερῶς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν οἰκείων των, καὶ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν δόξαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος μεταξὺ τῶν ἑκατομμυρίων τοῦ λαοῦ τῆς Μεγάλης, πλουσίας, καὶ ἰσχυρᾶς Δημοκρατίας.

Καὶ δὲν εἶνε μόνον ἡ ἀτομικὴ δρᾶσις τῶν ξενητεμένων μας ἐκείνων παιδιῶν ἥτις προκαλεῖ τὸν θαυμασμόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁμαδικὴ τοιαύτη. Καὶ παράδειγμα ἔχομεν τὴν «Κυθηραϊκὴν ἀδελφότητα» τῆς Νέας Ὑόρκης, ἥτις μ' ὅλον ὅτι ἀριθμεῖ ἑξαετῆ μόλις βίον, ἠδυνήθη ὄχι μόνον νὰ ἔλθῃ πλουσιοπαρόχως ἀρωγὸς εἰς τοὺς λαβόντας ἀνάγκην τῆς ἠθικῆς ἢ οἰκονομικῆς της ἐνισχύσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ προκαλῇ τὸν φθόνον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων διὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν ἀγάπην ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μελῶν της, καὶ διὰ τὰς ὑπερόχους καὶ θαυμασίας τῆς ἐτησίας χοροεσπερίδας μετημφιεσμένων τῶν ὁποίων ἡ τελειότης τῆς ὀργανώσεως ἀναγνωρίζεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν ξένων.

Τοιαύτη χοροεσπερὶς ἐδόθη καὶ ἐφέτος διὰ πέμπτην φορὰν τὴν 20 Φεβρουαρίου εἰς τὴν εὐρύχωρον καὶ πολυτελῆ αἴθουσαν τοῦ TERRACE GARDEN τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν κάτι τί τὸ ὀνειρῶδες. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι παρευρέθησαν κατὰ ταύτην πλέον τῶν τριῶν χιλιάδων ἀτόμων.

Ὁ ἑλληνικὸς καὶ ὁ ἐγχώριος τύπος ἀνέγραψε μετὰ θερμῶν ἐκφράσεων τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς χοροεσπερίδος ἐκείνης, καὶ ἐδημοσίευσε εἰκόνας μὲ χαριτωμένα κοστούμια μετημφιεσμένων τῆς ἐπιτροπῆς τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» ἥτις διοργάνωσε τὸν χορόν.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ σημειωθῇ, ὅτι εἰς τοὺς καλλιτεχνικωτέρους ὁμίλους καὶ τὰς ἀμφιέσεις ἐδόθησαν ὡς βραβεῖα ἀντικείμενα ἀξίας πεντακοσίων χρυσῶν δολλαρίων.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀπόδοσις τῆς διασκεδάσεως ὑπῆρξε πλέον ἡ ἱκανοποιητική. Πάντες δ' ἔμειναν ἐκ τούτου εὐχαριστημένοι διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ταμεῖον τῆς Ἀδελφότητος θὰ δύναται εὐχερῶς νὰ συνεχίσῃ τὸν φιλανθρωπικὸν σκοπόν του.

Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ καλοῦ μας σωματείου, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐργασθέντας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς διασκεδάσεως τῆς ἐχούσης ἕνα τόσον εὐγενῆ κοινωνικὸν σκοπόν, ἀπευθύνομεν θερμότατα συγχαρητήρια.

— ***Κυθήριος Δημοτικὸς Σύμβουλος εἰς τὴν πόλιν*** Newport.

Ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω περὶ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ὁμαδικῆς δράσεως τῶν Κυθηρίων. Ἤδη παραθέτομεν καὶ ἓν πρόσφατον παράδειγμα ἀπὸ τὰ πάμπολλα τῆς ἀτομικῆς ἐνεργητικότητος τῶν συμπολιτῶν μας περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ ἐκεῖ τύπος ἠσχολήθη.

Πρόκειται περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ συμπολίτου μας κ. Γεωργίου Ε. Κασσιμάτη ὡς δημοτικοῦ συμβούλου τῆς Ἀμερικανικῆς πόλεως Newport μεθ' ἑτέρου τινὸς ἐκ Βρεσθαίνων Ἕλληνος. Ἑλληνικὴ ἐφημερὶς τῆς Νέας Ὑόρκης ἀναγγέλλουσα τὸ γεγονός, ὡς ἑξῆς χαρακτηρίζει τοῦτο:

«Ἰδοὺ δύο ἕλληνες λέγει, ποῦ κατέλαβον θέσεις ἐπιζήλους εἰς τὴν πόλιν τοῦ Νιούπορτ. Ὁ κ. Κασκαμπᾶς ἀπὸ τὰ Βρέσθαινα, καὶ ὁ κ. Κασιμάτης ἀπὸ τὰ Κύθηρα, ἐλθόντες ὡς πτωχοὶ μετανάσται εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἐθαυματούργησαν διὰ τῶν τιμίων των ἱδρώτων. Δὲν ἄφησαν τὸν καιρόν των νὰ κατασπαταληθῇ εἰς τὰ κέντρα τῆς χαρτοπαιξίας καὶ τῆς ῥαστώνης. Φίλεργοι, οἰκονόμοι, εὐπρεπεῖς συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν ἑαυτόν των καὶ ἀφοῦ ἐπροβίβασαν τὰς ἐργασίας των καὶ ἐπεβλήθησαν, ἐτιμήθησαν κατὰ τὰς Δημοτικὰς ἐκλογὰς διὰ τῆς ψήφου τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ καὶ ἀνεδείχθησαν καὶ οἱ δύο Δημοτικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Νιούπορτ».

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἐδέχθη καὶ ἐπιστολὴν τοῦ ἰδίου Δημάρχου τοῦ Νιούπορτ τὴν ὁποίαν ὡς χαρακτηριστικὴν τῶν ἀντιλήψεων τῶν ἀμερικανῶν περὶ τῆς ἀξίας τῶν Ἑλλήνων ὡς ἰσχυροῦ καὶ δραστηρίου κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ παράγοντος εἰς τὴν χώραν τῶν δολλαρίων, μεταφέρομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα.

Ἀγαπητὲ Κύριε:

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς σπεύδω νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς, σχετικῶς μὲ τοὺς πολίτας τῆς πόλεως ταύτης, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ πρῶτοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς τὸ Νιούπορτ, τὸ περιλάλητον εἰς τὸν κόσμον διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὰς ἐξοχικάς του ἀπολαύσεις κέντρον, κατεγίνοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἁλιείαν. Γενναῖοι ἄνδρες καὶ σκληραγωγημένοι, οἱ ὁποῖοι ἀντεμετώπιζαν τοὺς κινδύνους τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ τιμίου των βιοποριστικοῦ σταδίου, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, καθὼς καὶ οἱ νεώτεροι, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἠκολούθησαν, ἀπετέλεσαν σημαντικὸν παράγοντα εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν ζωὴν τοῦ Νιούπορτ.

Τοὺς εὑρίσκομεν νὰ ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὴν ἐμπορικὴν ζωὴν τοῦ Νιούπορτ. Ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν κυβέρνησιν τῆς πόλεως. Δύο μέλη Ἕλληνε, ἐκ γενετῆς, οἱ κύριοι Ἀπόστολος Β. Κασκαμπᾶς καὶ Γεώργιος Ε. Κασσιμάτης εἶναι μέλη τοῦ Ἀντιπροσωπευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχουν ὑπηρετήσει εἰς σπουδαίας ἐπιτροπάς.

Οἱ Ἕλληνες τοῦ Νιούπορτ ἐταύτισαν τὸν ἑαυτόν των μὲ τὴν πόλιν καὶ τὴν θετήν των πατρίδα, ἐνδόξως καὶ περιτράνως κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον.

Ἐφ' ὅσον γνωρίζω καὶ φρονῶ, οἱ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς Ἕλληνες προσῆλθον κατὰ 100 ἐπὶ τοῖς 100 εἰς τὸν στρατὸν καὶ στόλον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τὰ κατὰ τὸν πόλεμον κατορθώματά των ἐπιμαρτυροῦν τὴν γενναιότητα καὶ τὴν ἀνδρείαν των. Ἡ ἀξία των ἀνεγνωρίσθη εἰς τοὺς προβιβασμούς, τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔλαβον ὡς ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνόπλων δυνάμεών μας. Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι γνωρίζομεν τὴν αἴγλην τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, γνωρίζομεν ἐπίσης τὸν λαμπρὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀτρόμητον γενναιότητα τῶν ἀνδρῶν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἡ γενναιοψυχία τῆς Σπάρτης, ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἐκπολιτιστικὴ ἐπίδρασις τῶν Ἀθηνῶν, δὲν παρῆλθον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ υἱοί της μέχρι τοῦ τελευταίου, πολῖται τῆς πόλεως ταύτης τοῦ μεγάλου τούτου ἔθνους, ἐφάνησαν πρόθυμοι ὅπως παράσχουν τὸ αἷμα των, θυσιάσουν τὴν ζωήν των, ἀμυνθῶσι τῆς πατρίδος των καὶ τῶν ἀθανάτων ἀρχῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἑδράζεται ἡ ζωὴ τοῦ ἔθνους μας καὶ διατηρεῖται.

Ἀληθῶς ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τοὺς ἀμπελοφύτους της λόφους δύναται νὰ ἐγκαυχᾶται καὶ σεμνύνεται διὰ τὰ τέκνα της, τὰ ὁποῖα ἐξέλεξαν ὡς κατοικίαν τὴν μεγάλην ταύτην Δημοκρατίαν, καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν Κολομβίαν: «Σοῦ ἔδωκα τοὺς θησαυρούς μου».

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
MORTIMER A. SULLIVAN
Δήμαρχος Νιούπορτ

Ἤμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ πανταχοῦ Κυθήριοι μὲ δεδικαιολογημένον αἴσθημα εὐχαριστήσεως θ' ἀναγνώσωσι τ' ἀνωτέρω ὡς ἀντανακλῶντα καὶ εἰς ἅπαν τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον τὸ ὁποῖον τόσα δραστήρια τέκνα τρέφει εἰς τοὺς κόλπους του.

Πιστεύομεν δὲ ἀκόμη ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς δρᾶσις τοῦ κ. Κασιμάτη, θὰ παρακινήσῃ τοὺς φιλοτίμους ἐν τῇ ξένῃ συμπολίτας μας ὅπως βαδίσωσι καὶ οὗτοι πρὸς ὁμοίας ἢ καὶ ἀνωτέρας ἐπιτυχίας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Ἀπὸ τὸ Halandown m. d. τῆς Ἀμερικῆς ἐλάβομεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Μαρτίου ἐ. ἔ. τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζωμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστολέως, εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ὡς ἀφορῶσαν ζήτημα γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τοῦ Λιμένος.

Ἀγαπητὲ κύριε

Διὰ τῆς παρούσης μου ἐπιθυμῶ ἁπλῶς νὰ ἐκφράσω τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως οἰκονομικῶν πόρων διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν Κυθήροις.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐράνων νομίζω ὅτι πρακτικότερον θὰ ἦτο νὰ σκεφθῇ ὡς ἑξῆς:

« Νὰ ἐκδωθοῦν προκαταβολικῶς μετοχαὶ πρὸς 100—200 δραχμὰς ἑκάστη. Αἱ μετοχαὶ αὐταὶ ν' ἀποσταλοῦν πρὸς ἅπαντας τοῦ Κυθηρίους τόσον τοῦ ἐσωτερικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνὰ μία ἢ πέντε ἢ δέκα εἰς ἕκαστον. Συγχρόνως δὲ νὰ ἐπεξηγεῖται ὁ ἱερὸς σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν καὶ ἡ ἀσφαλὴς κατασκευὴ τοῦ ἔργου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς προσφιλοῦς ἡμῶν ἰδιαιτέρας Πατρίδος».

Εἶμαι πολὺβέβαιος ὅτι οὐδεὶς τῶνπραγματικῶν Κυθηρίων θὰ ἐπιστρέψῃ τὰς μετοχὰς ἀλλὰ θὰ σπεύσῃ διὰ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου ταχυδρομείου ὅπως ἐμβάσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν μετὰ τῶν εὐχαριστιῶν του διότι ἐκρίθη ἄξιος τῆς τιμῆς νὰ βοηθήσῃ καὶ αὐτὸς τὴν νῆσον μας.

Εὐχόμενος εἰς τὸν Θεόν, ἀγαπητὲ Κύριε, ὅπως σᾶς βοηθήσῃ εἰς τὸ μέγα καὶ κοπιῶδες ἀληθῶς ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνελάβατε νὰ ὑποστηρίξετε διὰ τῆς ἐφημερίδος σας, διατελῶ πάντοτε πρὸς ὑμᾶς πρόθυμος καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν Πατρίδος.

Κυθήριος

ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΟΛΩΝΙΑ

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι ***κολώνιαν ἀνωτέρας ποιότητος*** καὶ μοναδικὴν ἐν Ἑλλάδι διὰ τὴν ἁγνότητά της, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ ἐν Πειραιεῖ Μυροπωλεῖον τοῦ συμπολίτου κ. ***Θεοδώρου Μεγαλοοικονόμου*** ἐν τῇ πλατείᾳ Λουδοβίκου ἔναντι ΣΑΠ.

Ἐκεῖ εὑρίσκονται καὶ παντὸς εἴδους ἀρώματα διὰ πᾶν γοῦστο καὶ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ

Ὁ Νομάρχης Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ἐκτελῶν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, διέταξε τὰς διοικητικὰς καὶ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῆς Νήσου μας ὅπως ἐνεργήσουν νὰ τελεσθῶσι μνημόσυνα καὶ εἰς τὰ Κύθηρα ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων.

Τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐκτελῶν καὶ ὁ Ἀνθυπασπιστὴς τῆς Χωροφυλακῆς ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Ποταμοῦ, ἐφρόντισεν ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς καὶ ἄλλους πολίτας, ὅπως τελεσθῇ εἰς τὸν ἐκεῖ καθεδρικὸν ναὸν μνημόσυνον τὸ ὁποῖον λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος του ἀπέβη πάνδημον.

Ὁ Ναὸς τῆς Ἰλαριωτίσσης ἐπληρώθη ἀσφυκτικῶς λαοῦ τοῦ ὁποίου ἡ συγκίνησις ζωηρὰ ἐξεδηλοῦτο, καὶ ἰδίως τὴν στιγμὴν καθ' ἣν οἱ ἱερεῖς πέριξ τοῦ ἐστολισμένου μὲ πλουσίας δάφνας καὶ φοίνικας καὶ ἄλλα φυσικὰ ἄνθη κενοταφίου ἔψαλλον τὰς ἐπιμνημοσύνους δεήσεις.

Τὴν ἐπομένην ὅμως ἡμέραν τοῦ μνημοσύνου, μετ' ἐκπλήξεως ἐπληροφορεῖτο ὁ κόσμος ὅτι οἱ τελέσαντες τὰ μνημόσυνα ἱερεῖς τῆς Νήσου, ἐν οἷς καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ Ποταμοῦ, ἐτιμωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου μας δι' ἀργίας ἐπ' ἀόριστον. Χάριν τῆς ἱστορίας παραθέτομεν καὶ τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Δωρόθεος εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν τέλεσιν τῶν μνημοσύνων διὰ τὰ ὁποῖα προφανῶς δὲν ἐζητήθη ἡ ἄδειά του, ἀπέστειλε τὴν κάτωθι τηλεγραφικὴν διαταγήν.

Ἀριθμ. 41.

Αἰδεσιμωτάτους ἐπόπτας Ποταμοῦ-Μυτάτων

Παραγγέλομεν ἀναφέρητε ἡμῖν ἀμέσως τηλεγραφικῶς, ἐὰν σήμερον Κυριακὴν ἐτελέσατε μνημόσυνα ὑπὲρ πεσόντων, καὶ τίνες ἄλλοι ἐφημέριοι τῆς δικαιοδοσίας σας ἐτέλεσαν τοιαῦτα, καὶ δυνάμει τίνος διαταγῆς ἐτελέσθησαν.

Ὁ Κυθήρων **Δωρόθεος**

Εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην ἀπήντησαν οἱ αἰδεσιμώτατοι ἐπόπται ἀναφέροντες ὅτι ἐνήργησαν κατόπιν ἐντολῆς τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

Καὶ ὁ Μητροπολίτης ἀνταπήντησεν ὡς ἀκολούθως.

Ἀριθμ. 46.

Ἀρχιερατικὸν Ἀντιπρόσωπον

Ποταμὸν

Τιμωροῦμεν ὑμᾶς καὶ ἅπαντας ἐφημερίους δικαιοδοσίας σας ἐπὶ ἀπειθείᾳ καὶ καταφρονήσει τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, καὶ ἐπιβάλλομεν εἰς ἅπαντας τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας μέχρι νεωτέρας ἡμῶν διαταγῆς καθ' ὅσον ἄνευ γνώσεως καὶ διαταγῆς ἡμῶν προέβητε εἰς δημοσίαν ἱεροπραξίαν. Ἀνακοινώσατε αὐθημερὸν τηλεγραφικῶς εἰς ἅπαντας ἐφημερίους ὅτι ἀπὸ τῆς αὔριον ἄρχεται ἡ ποινή. Παρακαλοῦμεν ἱεροκήρυκα ἀναλάβῃ προσωρινῶς ἐφημερίαν ποταμοῦ. Ἀναφέρατε ἐκτέλεσιν παρούσης, ἐποπτεύητε δὲ διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῆς τήρησιν ἐκ μέρους ἐφημερίων.

Ὁ Κυθήρων **Δωρόθεος**

Ἡ τιμωρία ὅμως τῶν ἱερέων προεκάλεσε τὴν ἐξέγερσιν τῶν κατοίκων οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ φαντασθῶσι ὅτι μία καθαρῶς θρησκευτικὴ πρᾶξις καὶ ἱερά, θὰ ἐχαρακτηρίζετο ἀνίερος διοικητικῶς καὶ κολάσιμος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου. Διὰ τοῦτο οὗτοι καὶ ἐζήτησαν παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου τὴν ἄρσιν τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τοὺς ἱερεῖς ποινῆς.

Ὁ Μητροπολίτης εἰς τὴν τοιαύτην παράκλησιν τῶν κατοίκων Ποταμοῦ εὐηρεστήθη ν' ἀπαντήσῃ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 50 ἐγγράφου του πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς κοινότητος Ποταμοῦ, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐτιμωρήθησαν διὰ λόγους πνευματικοὺς τοὺς ὁποίους μόνον ἡ προϊσταμένη αὐτῶν ἀρχὴ ἐγνώριζεν, ἀσχέτως πρὸς τὸ τελεσθὲν μνημόσυνον, καὶ διότι οὗτοι διὰ τῆς παραβάσεως τῶν καθηκόντων των παρεβίασαν καὶ τοὺς κανόνας ΛΘ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τὸν Ε' ! τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου.

Δύο ὅμως ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἤρθη ἀπροόπτως ἡ ἐπιβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς τοὺς ἱερεῖς ποινή. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως χρόνῳ τῆς τιμωρίας αὐτῶν, ἐμεσολάβησε καὶ τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικὸν τῆς διοικητικῆς ἀντιλήψεως τοῦ Σεβασμιωτάτου γεγονός.

Ὡς εἶνε εἰς πάντας τοὺς Κυθηρίους γνωστόν, ἀνεγείρεται ἐν Ποταμῷ οἴκημα μεγαλοπρεπὲς δαπάνῃ τοῦ κ. Εὐσταθίου Δηλαβέρη, πρὸς στέγασιν τοῦ σχολείου θηλέων. Προκειμένου δὲ νὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος αὐτοῦ, καὶ νὰ τελεσθῇ ἁγιασμός, προσεκλήθη ὁ ἱερεὺς ἐφημέριος Ποταμοῦ ὅπως ἐκτελέσῃ τοῦτον.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἱερεὺς διετέλει ὑπὸ τὴν τιμωρίαν τῆς ἀργίας ὡς παραβάτης τῶν ἱερῶν κανόνων, καὶ ἐφοβεῖτο νέαν τοιαύτην, ἠρνήθη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παράκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Σχολείου. Ἐπειδὴ ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέμενεν, ἠναγκάσθη ὁ ἐφημέριος νὰ ζητήσῃ εἰδικὴν ἄδειαν πρὸς τοῦτο ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη νὰ τὴν χορηγήσῃ.

Καὶ ὁ θεμέλιος λίθος ἐτέθη εἰς τὸ Δηλαβέρειον Μέγαρον ἄνευ τῆς συνήθους εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς ἱεροτελεστίας. Τοιουτοτρόπως ἱκανοποιήθησαν πλήρως οἱ ἱεροὶ κανόνες, ἀπέμεινεν ὅμως ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ χειρίζεται τις μεγαλοπρεπῶς μόνον τὴν πατερίτσαν διὰ νὰ ὀνομάζεται Δεσπότης, ἀλλὰ νὰ χειρίζεται ἐξ ἴσου ἐπιτυχῶς καὶ τὰς περιστάσεις, διὰ νὰ διασώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ τὸν ἀναγκαῖον τοὐλάχιστον σεβασμὸν πρὸς τὴν ὁλοὲν φθειρομένην χριστιανικὴν θρησκείαν του.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΥΤΑΤΑ

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

—***Πῶς ἀντιλαμβάνονται τὸν κομμουνισμὸ εἰς τὰ Κύθηρα.***

—***Οἱ χωρικοεργάται καὶ οἱ μιλιταρισταί.***

Κομμουνισμός, λέξις ἄχαρη, ἰδέα νοσηρά, ἕλκος κοινωνικό, ἀντίληψις ἀναρχική, σύνθημα καὶ σύμβολο ἡ κρατικὴ διάλυσις καὶ ἀποσύνθεσις.

Ἰδού, αὐτὸς εἶνε ὁ κομμουνισμός! Οἱ ὀπαδοί του ἐργάζονται ἐπίμονα καὶ πεισματικὰ γιὰ νὰ μεταδώσουν τὶς μολυσμένες, ἀναρχικὲς καὶ ἀσυμβίβαστες μὲ τὴ λογικὴ δοξασίες των εἰς τὰ ὑγιῆ κοινωνικὰ στρώματα, γι' ν' ἀπολαύσουν ἔπειτα αὐτοὶ οἱ λίγοι τοὺς καρποὺς τῆς διδασκαλίας των.

Οἱ χωρικοεργάτες μας ὅμως δὲν μποροῦν νὰ τοὺς χωνέψουν. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐργατικοὶ «καὶ εἶναι αὐτὸ τίτλος τιμῆς» δουλεύουν ὅλη μέρα, καὶ τὸ βράδυ μαζεύονται στὸ καφενεῖο, περικυκλώνουν τὸν Δάσκαλο καὶ οἱ ἐρωτήσεις πέφτουν βροχηδόν. Ἔ κύριε Δάσκαλε! Τί νέα ἀπὸ τὸ τηλέφωνο; Τί γράφουν σήμερα οἱ ἐφημερίδες; Εἴχαμε πάλι κομμουνιστικὲς ταραχές; Ἀκοῦς ἐκεῖ τοὺς ἄθλιους νὰ θέλουν νὰ πάρουν τὸν κόπο τοῦ ἄλλου! Δὲν πᾶνε κι' αὐτοὶ νὰ βγάλουνε τὸ ἀβέρκο τους, νὰ δουλέψουν, μόνο τὰ θέλουν ἕτοιμα! Ἂς ἤμουνα Κυβέρνηση καὶ θάβλεπες πῶς θὰ τοὺς διώρθωνα! Τί λὲς τοῦ λόγου σου Δάσκαλε;

Ὁ καημένος ὁ Δάσκαλος εἶνε ὑποχρεωμένος ν' ἀναπτύξῃ τὶς κοινωνικὲς ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις του, καὶ ἀπὸ τὴν ἔποψη αὐτὴ τοὺς ἱκανοποιεῖ. Διότι ὁ δάσκαλός μας ἔχει κάπως ἰδέες στρατιωτικὲς σὰν στρατιώτης ποὺ ἔκαμε καὶ μάλιστα ἀξιωματικός.

Δὲν λέω πῶς οἱ χωρικοεργάτες μας εἶνε μιλιταριστές, κάθε ἄλλο. Οἱ δοκιμασίες καὶ τὰ κακὰ τοῦ πολέμου εἶνε νωπά, καὶ πολλὰ ἀκόμη σπίτια μαυροφοροῦν, ἀλλὰ στὸ κοινωνικὸ αὐτὸ νόσημα ποὺ λέγεται Κομμουνισμός, ἀπαραίτητο καὶ τελεσφόρο φάρμακο θεωροῦν τὸ στρατιωτικὸ σπιροῦνι. Ἀναγνωρίζουν ὅλοι ὅτι μόνο ἡ στρατοκρατία εἶνε εἰς θέση νὰ βάλῃ νερὸ στὸ κρασί τους. Καὶ ἀπὸ τόσα ἄτομα ἐκεῖ μέσα στὸ καφενεῖο οὐδὲ μιὰ λέξη συμπαθητικὴ δὲν ἀκούγεται γι' αὐτούς. Ἀπόδειξι πῶς καὶ δῶ καὶ στὸ νησὶ ὅλο δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ ριζοβολήσῃ οὐδὲ πρὸς στιγμὴν ἡ ἀναρχικὴ αὐτὴ τρέλλα.

— ***Οὐδεὶς κανὼν χωρὶς ἐξαιρέσεις.***

— ***Ἕνας κομμουνιστὴς ψευδοκομμουνιστής.***

Θυμᾶμαι ὅταν μικρὸς καὶ γὼ πήγαινα στὸ σχολεῖο, ν' ἄκουσα ὅτι «κανένας κανένας δὲν εἶνε χωρὶς ἐξαίρεση». Καὶ γιὰ νἆμαι καὶ γὼ ἀληθινός, ὁμολογῶ ὅτι ὑπάρχει καὶ στὸ χωριό μας κάποιος ψευτοκομμουνιστὴς ὀνόματι Δημήτριος Πρινέας. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι κάθε ἄλλο παρὰ κομμουνιστικὲς ἰδέες πρεσβεύει. Τὸν ἐκουβέντιασα πολλὲς φορὲς καὶ τὸν ἄκουσα περισσότερες συζητοῦντα μὲ τὸ Δάσκαλο. Κατὰ τὴν γνώμη μου δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ ἕνας ἁπλὸς ἀντιμιλιταριστής. Καὶ τοῦ καταλογίζω μερικὸ δίκηο.

Ὑπηρέτησε κι' αὐτὸς ἀρκετὰ χρονάκια στὸ στρατό. Ὑπέστη γιὰ μιὰ μικρὴ ἀφορμὴ τὶς συνέπειες τῶν στρατιωτικῶν Νόμων. Ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ πυρετούς, καὶ τελευταῖα ἔπαθε ἐπικίνδυνη πλευρίτιδα ἐξ αἰτίας τῶν ταλαιπωριῶν τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς. Τὰ γράμματά του εἶνε τὰ ὀλίγα τοῦ δημοτικοῦ, ἀλλὰ ἐσπούδασε καὶ στὸ μεγάλο σχολεῖο, τὸ σχολεῖο τοῦ Κόσμου καὶ εἶνε θαυμάσιος συζητής.

Ἔγεινε λοιπόν, ἔτσι φαντάζεται, κομμουνιστὴς γιατὶ ξέρει ὅτι ἡ κοινωνικὴ αὐτὴ αἵρεση στρέφει τὰ βέλη της κατὰ τῆς στρατοκρατίας τὴν ὁποίαν δὲν χωνεύει. Καὶ κάπου κάπου γιὰ νὰ ξεθυμάνῃ ἀλλὰ περισσότερο γιὰ νὰ γελάσῃ, ἔρχεται σὲ λογομαχία μὲ τὸ χωριανό μας τὸ Θοδωράκη τὸ Χανιώτη ὁ ὁποῖος ἐγύρισε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν φορτωμένος ἀπὸ τὴν Αὐστραλία μὲ χρυσάφι.

— Σκάψε Χανιώτη κατάβαθα καὶ κρύψε τα καὶ νἆναι μεσάνυχτα καὶ βροχερὴ ὥρα, τοῦ λέει. Γιατὶ γρήγορα θὰ τὰ βάλῃς κάτω νὰ τὰ μοιράσωμε!

Καὶ ὁ Χανιώτης, ὁ ὁποῖος βέβαια δὲν εἶνε ἐξηνταβελώνης ἀλλὰ δὲν ἔχει καὶ καμμιὰ διάθεσι νὰ γλεντήσουν ἄλλοι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα μὲ τόσον ἱδρῶτα καὶ κόπο ἀπόκτησε, ψάλλει τοῦ Πρινέα τὰ ἐξ ἁμάξης.

Κύριοι κομμουνισταὶ καὶ κομμουνίζοντες, μὴ σπαταλᾶτε τὸ καιρό σας, καὶ μὴ πετᾶτε τὰ χρήματά σας. Πάρτε το ἀπόφασι. Οἱ ἀναρχικὲς καὶ παθολογικὲς διδασκαλίες σας πέφτουν στὸ πατημένο δρόμο καὶ δὲν ριζοβολοῦν. Ἡσυχάστε λοιπόν.

30—3—1925.

ΜΥΤΑΤΙΩΤΗΣ